

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน" แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบฉบับร่าง

ตอนที่ 3 ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ

ตอนที่ 4 ผลการทดลองใช้รูปแบบ : กรณีศึกษา

ตอนที่ 5 ผลการประเมินรูปแบบ เอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบฉบับปรับปรุง

ตอนที่ 6 รูปแบบ เอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบฉบับสมบูรณ์

รายละเอียดของผลการวิจัยแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการร่างรูปแบบแบ่งได้เป็น 4 ส่วน ตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ก. ผลการศึกษาเอกสาร

ผลการศึกษาเอกสารอย่างละเอียด พบว่า

1) การศึกษาเอกสารไม่อาจเสร็จสิ้น เป็นขั้นตอนหนึ่ง เพื่อไปสู่ขั้นตอนต่อไป เพราะเมื่อผู้วิจัยพบเอกสารใหม่ในระหว่างขั้นตอนใดก็ตาม และสาระในเอกสารนั้นมีประโยชน์ และมีความสำคัญต่อรูปแบบ ผู้วิจัยก็ต้องปรับสาระในรูปแบบให้สอดคล้องกับสาระใน

เอกสารใหม่ด้วย สาระที่สรุปในการศึกษาเอกสารต่อไปนี้จะ เป็นสาระที่รวบรวมได้ เป็นครั้งสุดท้าย

2) ผลการรวบรวมและศึกษาเอกสารในครั้งสุดท้าย พบว่าองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างของรูปแบบควรมีดังนี้

2.1) ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

2.2) ความหมายและขอบเขต (ปรับชื่อภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)

2.3) จุดมุ่งหมาย

- 2.4) ความเชื่อพื้นฐาน
  - 2.5) หลักการในการพัฒนารูปแบบ (ปรับชื่อภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)
  - 2.6) ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนให้แก่เด็กพิการก่อนวัยเรียน (ปรับชื่อภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)
  - 2.7) หลักการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ (เพิ่มขึ้นภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)
  - 2.8) ปัจจัยภายนอก (ปรับชื่อภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)
  - 2.9) ปัจจัยภายใน (ปรับชื่อภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ)
  - 2.10) กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ
- 3) เอกสารตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ จะมุ่งกล่าวถึงการทำ ความเข้าใจในตัวเด็กพิการและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดแบ่งหัวข้อตามประเภทของความพิการและบุคคลที่เกี่ยวข้อง สารที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ความเชื่อพื้นฐาน ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในจะแทรกปนอยู่ตามประเด็นต่าง ๆ โดยไม่ได้แยกออกมาต่างหากอย่างชัดเจน
- 4) กระบวนการที่เอกสารตำราต่าง ๆ แนะนำ จะเป็นขั้นตอนใหญ่ ๆ ซึ่งให้แนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะต้องคิดประยุกต์เองในการจัดการเรียนการสอนของตน และเครื่องมือที่ช่วยในการสืบค้นปัญหาเด็กพิการและนำไปสู่การวางแผนการเรียนการสอน ก็เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้กับเด็กในวัฒนธรรมตะวันตกและหลักสูตรของโรงเรียนตะวันตก ส่วนเครื่องมือที่ได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยแล้ว ก็ยังมีลักษณะเฉพาะตัวที่จะต้องมีการปรับก่อนที่จะสามารถใช้ร่วมกับหลักสูตรชั้นเด็กเล็กของไทยได้
- 5) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เสนอแนะในเอกสารตำราต่าง ๆ เป็นกระบวนการที่เต็มรูปแบบซึ่งประกอบด้วย คณะบุคคล เครื่องมือ อุปกรณ์ และเวลา อย่างเต็มที่ในการดำเนินงาน
- 6) มีเอกสารที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของเด็กพิการก่อนวัยเรียนน้อยมาก ข้อมูลระดับประเทศที่รวบรวมได้ก็นานเกือบสิบปีมาแล้ว และเป็นข้อมูลระดับกว้าง แต่ไม่มีรายละเอียดเฉพาะของเด็กพิการระดับก่อนวัยเรียน
- 7) หลักสูตรหรือแผนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนชั้นเด็กเล็ก เป็นหลักสูตรที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งหมายรวมถึงเด็กพิการ

หากครูสามารถจัดตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์ในเรื่องการจัดกิจกรรมในลักษณะศูนย์

๓. ผลจากการสังเกตและสัมภาษณ์ในโรงเรียนต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเกตและสัมภาษณ์ ชั้นก่อนวัยเรียน ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่เป็นแม่แบบ ชั้นเด็กเล็กปกติในโรงเรียนปกติขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก ชั้นเรียนพิเศษ และชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในโรงเรียนปกติ และชั้นเด็กเล็กเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ และบันทึกข้อมูลลงในแบบสังเกตและสัมภาษณ์ที่ได้เตรียมไว้ จากนั้นจึงนำข้อมูลของชั้นเรียนทุกประเภทมาเปรียบเทียบ สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

1) ชั้นก่อนเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนปกติ มีลักษณะการจัดกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ กิจกรรมประจำวันจะประกอบกิจกรรมหลัก ๆ ดังนี้

1.1) กิจกรรมในแถวตอนเช้า : ร้องเพลงชาติ สวดมนต์ กายบริหาร ประกอบเพลง (และครูในโอวาทหรือชี้แจงเรื่องต่าง ๆ - บางโรงเรียนไม่มี)

1.2) กิจกรรมสนทนา พูดคุย มักมีการเล่านิทาน ร้องเพลง และมีคำถาม-ตอบ

1.3) กิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ ตามจินตนาการ และตามคำบรรยาย

1.4) กิจกรรมการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ มักจัดให้ออกไปเล่นกลางแจ้ง โดย มีครูนำกิจกรรม และหรือเล่นอิสระ

1.5) กิจกรรมการใช้กล้ามเนื้อย่อย มักปรากฏในรูปของกิจกรรมศิลปะ กิจกรรมสร้างสรรค์ และแทรกอยู่ในการเล่นอิสระ ซึ่งทำในห้องเรียน

1.6) กิจกรรมเตรียมความพร้อมทางสติปัญญาและการเรียนวิชาการ

1.7) การเข้าห้องน้ำ ครูมักให้เด็กๆ ไปเข้าห้องน้ำ เมื่อเปลี่ยนกิจกรรมแต่ละช่วง

1.8) การรับประทานอาหาร (และอาหารว่าง - พบเฉพาะโรงเรียนในเมืองใหญ่ที่มีความพร้อมสูง)

1.9) การพัก เล่นอิสระ

1.10) การนอน มักจัดให้นอนในห้องเรียน ยกเว้นบางโรงเรียนที่มีห้อง

นอนแยกต่างหาก และมีการเปลี่ยนชุดนอนเฉพาะในโรงเรียนในเมืองใหญ่ที่มีความพร้อมสูงเท่านั้น

1.11) การเตรียมตัวกลับบ้าน

2) ในโรงเรียนพิเศษจะมีกิจกรรมเพิ่มเป็นพิเศษ เกี่ยวกับการแก้ไข และหรือ
ชุดเชยความพิการได้แก่ "Orientation and Mobility", การทำภาพบำบัด, การฝึก
ฟัง-พูด , ฯลฯ

3) กิจกรรมที่สอนแต่ละกิจกรรม จะบูรณาการการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ
เข้าด้วยกัน ไม่แยกต่างหากจากกัน แต่จะเน้นหนักพัฒนาการด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ และเมื่อ
รวมกิจกรรมครบทั้งวันแล้ว จะมีการส่งเสริมพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ
ในแต่ละวันเด็กจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน

4) การปฏิบัติกิจกรรมประจำวันในโรงเรียนแต่ละแห่ง เน้นการฝึกการช่วย
ตัวเองในการทำกิจวัตรประจำวันและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน
และการปฏิบัติตามคำสั่งของครู ทั้งนี้โรงเรียนในเมืองเล็กโดยเฉพาะในต่างจังหวัดจะฝึกให้เด็ก
ทำงานและรับผิดชอบหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งการเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของครูมากกว่า โรงเรียน
ในเมืองใหญ่ที่มีความพร้อมสูง

5) การจัดกิจกรรมในชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนสังกัด สบช. ในจังหวัดต่าง ๆ
และที่มีขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะ ทุกแห่งจัดตามแผนการจัด
ประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กเป็นมาตรฐานเดียวกัน แต่จะพบความแตกต่างที่เห็นได้ชัดในครูที่มี
ประสบการณ์และพื้นฐานเกี่ยวกับการสอนเด็กก่อนวัยเรียนต่างกัน และในครูที่มีความกระตือรือร้น
ต่างกัน คือ ครูที่มีพื้นฐานดี และกระตือรือร้นสูง จะจัดชั้นเรียนให้น่าอยู่ เป็นระเบียบ ทำกิจกรรม
ต่าง ๆ ได้สะดวก มีสื่อต่างๆ ที่กระตุ้นให้เด็กเข้ามาเล่นและเรียนรู้ รวมทั้งใช้เทคนิคการคุมชั้น
ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นมากกว่า

6) โรงเรียนสังกัด สบช. ในต่างจังหวัดนอกเมืองใหญ่ มักมีอาคารสถานที่ใน
ลักษณะที่ห้องน้ำห้องส้วม (มักเป็นส้วมซึม) และโรงอาหารแยกจากอาคารเรียน ในระยะที่เดิน
ไปมาได้ และมักมีสนามหญ้า บริเวณกว้างสำหรับเด็กวิ่งเล่นได้ และมีสื่อธรรมชาติของเด็กอย่าง
แท้จริง

7) ชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนสังกัด สบช. จะอยู่ชั้นล่างเสมอ

8) ลักษณะการจัดบอร์ดของห้องเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสบช.
ส่วนใหญ่จัดเพื่อความสวยงาม โดยข้อความที่เขียนเป็นลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง มากกว่าที่จะเป็น

การกระตุ้นความอยากหรืออยากเรียนของเด็ก หรือ ส่งเสริมการเรียนรู้อันของเด็กอย่างแท้จริง

9) แผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กของสปีช มีการเปลี่ยนแปลงถึง 2 ครั้ง ในระยะเวลาไม่กี่ปีมานี้ บางโรงเรียนยังใช้แบบเก่า และบางโรงเรียนก็ใช้แบบใหม่ อย่างไรก็ตาม เนื้อหาสาระคล้ายคลึงกัน ไม่ต่างกันมากนัก

10) ในชั้นเด็กเล็กหลายแห่ง มีเด็กเล็กกว่าเกณฑ์ฝากเข้ามาอยู่ด้วย ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กลูกของครูในโรงเรียน หรือน้องของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เด็กเหล่านี้จะยังไม่มีความพร้อมพอที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ได้เหมือนเด็กตามเกณฑ์ ส่วนมากครูจะให้ร่วมกิจกรรมไปตามอัธยาศัย คือ เด็กจะร่วมกิจกรรมมากน้อยเพียงไร ตามแต่ความสนใจของเด็กและคุณภาพของเด็กในการทำกิจกรรมจะเป็นอย่างไรก็ได้ ไม่มีการบังคับเคี่ยวเข็ญ หรือพยายามสอนให้ทำได้ แต่ปล่อยให้เด็กทำไปตามสบาย

11) เด็กพิการประเภทต่างๆ มักมีปัญหาคือคล้ายคลึงกัน หรือ ปัญหาที่มักพบในเด็กพิการไม่ว่าประเภทใด ได้แก่

11.1) ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม-เด็กพิการมักมีบุคลิกที่ไม่น่าดูหรือดูแปลก เช่น พิมพิมคนเดียว โยกตัว ส่ายหน้า ฯลฯ บางคนยังขาดการฝึกมารยาทที่สุภาพเรียบร้อย ทั้งการนั่ง ยืน เดิน รวมไปถึงมารยาทในการรับประทานอาหาร และการพูดจา และปัญหาทางสังคมที่พบสูงมาก อีกประการหนึ่ง คือ การปรับตัวเข้ากับเด็กอื่น และผู้ใหญ่คนอื่นๆ ในโรงเรียน เด็กหลายคนเอาแต่ใจตัว แข่งของเพื่อน ไม่ยอมแบ่งปันของร่วมกับเพื่อน ริงแกเพื่อน พูดจาหยาบค้าย และทำลายข้าวของเมื่อถูกขัดใจ และไม่ยอมรอคอยจนถึงรอบของตน ขณะที่เด็กบางคนเก็บตัวไม่กล้าเล่นกับเด็กอื่น ไม่กล้าถาม ไม่กล้าแสดงออก

11.2) ปัญหาทางอารมณ์-เด็กพิการหลายคนมีปัญหาทางอารมณ์ แต่ออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันคือ บางคนก้าวร้าวรุนแรง ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ บางคนใจน้อยจนเกินไป บางคนซึมเศร้า ขาดความมั่นใจในตนเอง บางคนอยู่ไม่สุข อยู่นิ่งๆ เฉยๆ ไม่ได้

11.3) ปัญหาทางกาย-เด็กพิการก่อนวัยเรียน ส่วนมากมักมีปัญหาการออกเสียง พูดไม่ชัดเป็นบางเสียง และมักมีปัญหาความเข้าใจภาษา และความสามารถในการพูดแสดงความต้องการและความรู้สึกนึกคิด

11.4) ปัญหาทางสติปัญญา-เด็กพิการก่อนวัยเรียนส่วนมากมักมีปัญหาความสนใจสั้น สมาธิไม่ดี

12) เด็กพิการที่เรียนร่วมจะอยากเหมือนเพื่อน อยากได้งานแบบเดียวกับ

เพื่อน ไม่ชอบได้งานต่างจากเพื่อน ๆ แม้ว่างานที่เพื่อน ๆ ทำนั้นตนจะทำไม่ได้ก็ตาม

13) การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมในปัจจุบัน ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ทั้งในระดับประถมและก่อนประถม ครูยังไม่รู้ว่าจะบริหารชั้นเรียนที่มีเด็กทั้ง 2 ประเภท โดยให้เด็กทั้ง 2 ประเภทเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพได้อย่างไร ครูหลายคนไม่แน่ใจว่าควรสอนอะไรเด็กพิการบ้าง และทำอยู่นั้นถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ครูไม่ได้วางแผนการสอนระยะยาวให้แก่เด็กพิการและไม่มีแผนการศึกษารายบุคคลของเด็กพิการที่ตนสอน ด้วยเหตุผลที่ต่าง ๆ กันไป คือ ไม่มีเวลา ทำไม่เป็น ไม่เห็นความสำคัญ และหลายเหตุผลประกอบกัน คุณภาพการดำเนินการเรียนการสอน แปรตามความรู้ความสามารถเฉพาะตัวและความเสียสละของครูแต่ละคน

14) ครูสอนเด็กพิการก่อนวัยเรียนที่ประสบความสำเร็จทั้งในโรงเรียนพิเศษ และโรงเรียนปกติ มีลักษณะร่วมกันดังนี้

14.1) ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากผู้ปกครอง ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของตนในการที่ยินยอมให้ครูอุทิศเวลาและกำลังทรัพย์ส่วนตัว ให้แก่การสอนเด็กพิการ

14.2) สามารถบริหารชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

14.3) จัดสภาพทางกายภาพในห้องเรียน ให้สะดวกต่อการที่เด็กจะลุกไปทำสิ่งต่างๆ และการที่เด็กจะหยิบใช้และเก็บของต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยไม่ต้องคอยครู

14.4) มีพื้นฐานและประสบการณ์ในการสอนเด็กก่อนวัยเรียน

14.5) มีพื้นฐานและประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการประเภทนั้นๆ

15) เทคนิคการบริหารชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่พบในครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนเด็กก่อนวัยเรียนไม่ว่าจะเป็นเด็กพิการและเด็กปกติ คือ

15.1) เด็กทุกคนถูกฝึกให้มั่นในบทบาทหน้าที่ที่เป็นกิจวัตรและกิจกรรมประจำวันของตน

15.2) เด็กทุกคนจะมีอะไรทำอยู่เสมอ ไม่มีคนใจที่ถูกปล่อยให้无所事事นานๆ

15.3) ครูเสริมแรงเด็กทันทีอย่างชัดเจน ทั้งการเสริมแรงทางบวกด้วยคำพูด สีหน้า ท่าทาง การสัมผัส การบีบภาพ การให้ดาว การให้สิทธิต่างๆ ฯลฯ และการลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการไม่สนใจและการลงโทษ

15.4) ครูทำให้เด็กทุกคนรู้สึกเป็นเจ้าของห้องเรียนอย่างแท้จริง มีความผูกพันคอยสอดส่องดูแล ความเสียหายและช่วยกันเก็บกวาดดูแลรักษาห้อง โดยครูไม่ต้องคอยบอก

15.5) ครูใช้การชมเชยการกระทำที่ต้องการนั้น เพื่อให้เด็กคนอื่น ๆ เลียนแบบ

15.6) ครูพูดกับเด็กด้วยน้ำเสียงปกติ ไม่ตะโกนแข่งกับเด็ก ใช้การเงยบ มองหน้า ไม่สนใจคนที่ทำไม่เหมาะสม และเทคนิคการเก็บเด็ก

15.7) ครูมีอารมณ์ร่วมกับเด็ก สนุกสนาน ตื่นเต้นไปกับการแข่งขันของเด็กๆ มีอารมณ์ขัน ร่วมเล่น น้ำเสียงที่พูดที่เล่ามีชีวิตชีวา

15.8) ครูคอยควบคุมให้ทุกคนรักษากติกาของห้องอย่างสม่ำเสมอ

15.9) ครูลงโทษเด็กโดยมุ่งที่ตัวพฤติกรรม ไม่แสดงปฏิกิริยารังเกียจหรือโกรธแค้นเป็นส่วนตัวเมื่อเรื่องจบแล้ว ก็จบแค่นั้น ไม่ติดค้าง

15.10) ครูสอนสอดแทรกทุกๆด้านไปพร้อมๆ กันตามโอกาส เช่น แก้ไขการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง แก้ไขกิริยามารยาท หรือส่งเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่เด็กเมื่อเด็กถาม

15.11) ครูนำสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และเป็นที่สนใจของเด็กๆ มาสอนขยายประสบการณ์ของเด็ก นอกเหนือจากการสอนไปตามแผน

16) อุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเด็กพิการที่เรียนร่วมในชั้นปกติเท่าที่พบคือ

16.1) ผู้ปกครองไม่พาเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ เด็กขาดเรียนบ่อย ทำให้การเรียนถดถอย ไม่ต่อเนื่อง

16.2) ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเด็กที่บ้านด้วยวิธีการที่ขัดแย้งกับการสอนที่โรงเรียน เช่น ถนอมมาก ไม่ยอมให้เด็กทำอะไรเลย หรือละเลยไม่เคยสนิทพุดคุยด้วย ปลอบยให้เด็กนั่งโศกตัวอยู่คนเดียวในคอก ฯลฯ และไม่ยอมให้ความร่วมมือกับครูในการช่วยฝึกหรือแก้ไข

16.3) เด็กพิการที่มาเรียนร่วมมีความพิการระดับที่รุนแรงจนไม่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในชั้นเรียนได้

16.4) ความยากลำบากในเรื่องการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านกับโรงเรียนของเด็ก ทำให้ผู้ปกครองบางคนไม่สามารถให้เด็กมาเรียนได้ หรือให้มาเรียนไม่สม่ำเสมอ

16.5) มีเด็กพิการจำนวนมาก หรือมีเด็กพิการหลาย ๆ ประเภท รวมกันอยู่ในชั้นเดียวกัน โดยครูผู้สอนเองก็ยังไม่ ชัดทั้งประสบการณ์ และความชำนาญ

16.6) ครูได้รับการเตรียมตัวเพื่อสอนเด็กพิการประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยฝึกเน้นเฉพาะการแก้ไขในด้านที่เด็กได้ชื่อว่าพิการนั้น ไม่ได้ฝึกการแก้ไขปัญหาในด้านอื่น แต่ในความเป็นจริงเด็กพิการมักจะมีปัญหาหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน เช่น ครูที่ได้รับการเตรียมให้สอนเด็กปัญญาอ่อนได้รับการฝึกการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา แต่ไม่ได้ฝึกการแก้ไขการพูด ขณะที่เด็กปัญญาอ่อนส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาการพูดร่วมด้วย ทำให้ครูช่วยเหลือได้ไม่เต็มที่

16.7) ครูที่สอนเด็กพิการเรียนร่วมในชั้นเด็กเล็ก/อนุบาล บางคนไม่มีพื้นฐานความรู้ และไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนเด็กก่อนวัยเรียน มีแต่ความรู้จากการสอนเด็กพิการ ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง

16.8) อัตรากำลังครูในโรงเรียนมักมีจำกัด ครูที่สอนเด็กพิการจึงต้อง มีบทบาทหน้าที่อื่นอีกมาก ทำให้สอนเด็กไม่เต็มที่

16.9) อาคารสถานที่ในโรงเรียนบางแห่งมีจำกัด ทำให้ไม่สะดวกในการจัดการเรียนการสอนตามที่ต้องการ

16.10) ครูอื่นในโรงเรียนร่วม มักไม่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเด็กพิการ มีความเข้าใจผิด ๆ หลายอย่างเกี่ยวกับเด็กพิการ และไม่รู้จักวิธีปฏิบัติต่อเด็กพิการ และวิธีการสอนเด็กพิการ จึงไม่สามารถสนับสนุนการสอนเด็กพิการได้มากนัก และบางครั้งก็ทำในสิ่งที่ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเด็กโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และมักจะพยายามผลักดันให้ครูที่รับการอบรมมาตามขึ้นไปประจำชั้นที่มีเด็กพิการเรียนร่วม ไม่ว่าจะอยู่ชั้นอะไรก็ตาม

16.11) ยังมีผู้บริหารและครูอีกจำนวนหนึ่ง ที่ไม่ต้องการให้เด็กพิการมาเรียนร่วมในโรงเรียนของตน และร่วมกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียน ขณะที่เด็ก ๆ ด้วยกัน สามารถยอมรับเด็กพิการโดยไม่รู้สึกรังเกียจในระยะเวลาไม่นาน

ค. ผลการตอบแบบสอบถาม

ผลการตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามได้ 2 ประเภท คือ

- 1) ครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม
- 2) นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดของผลการตอบแบบสอบถามของบุคคลแต่ละประเภท สรุปได้ดังนี้

1) ครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม

1.1) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

ครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ระบุปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม สรุปประเด็นได้ดังนี้

(1) ครูจำนวนมาก ยังขาดความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนร่วม ขาดประสบการณ์ และขาดความมั่นใจในการดำเนินการ รวมทั้งขาดแหล่งความรู้ที่จะศึกษาค้นคว้า

(2) ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนและซ่อมเสริม ทั้งนี้เพราะมีงานประจำอื่นๆ มาก เช่น มีหน้าที่ครูเวร รับผิดชอบโครงการอื่นๆ ของโรงเรียน ชั่วโมงสอนมีมาก ต้องทำงานธุรการ ฯลฯ นอกจากนี้ในการเตรียมการสอนเด็กทั้ง 2 ประเภท โดยเฉพาะการสอนเด็กพิการ ต้องใช้สื่ออุปกรณ์มาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากขึ้น ขณะที่เวลามีเท่าเดิม ทำให้เวลาในการสอนซ่อมเสริมมีน้อยลงไปอีก

(3) ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก มีลักษณะปัญหาหลากหลาย ดังนี้
 ปัญหาทางร่างกาย การเคลื่อนไหว - พบมากในเด็กพิการทางการเห็น อ่อนแอ ก้าวไม่ไหว ไม่แข็งแรง การสัมผัสรับรู้ยังไม่ดีพอ แยกแยะไม่ออก

ปัญหาทางภาษา - พบมากในเด็กที่พิการทางการได้ยิน และทางสติปัญญา ได้แก่ ไม่พูด พูดไม่ชัด พูดซ้ำ พูดติดอ่าง ไม่ค่อยเข้าใจคำสั่ง ฯลฯ

ปัญหาทางสติปัญญา - พบมากในเด็กพิการทางสติปัญญา ได้แก่ เข้าใจยาก เข้าใจช้า จำยาก ลืมง่าย ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่ซับซ้อน และเป็นนามธรรม

ปัญหาทางอารมณ์ - ซึม มีปมด้อย ขาดความมั่นใจในตัวเอง ก้าวร้าว ใจน้อย ท้อง่าย

ปัญหาทางสังคม - พบมากในเด็กพิการทุกประเภท ได้แก่ บุคลิกภาพไม่ดี เช่น ก้มหน้า กัดเพื่อน ขี้อึด ส่ายหัว ส่ายหน้า กดตา ถอนหม เป็นตัน ไม่กล้าแสดงออก เก็บตัว กลัวคนแปลกหน้า แย่งของเพื่อน รังแกเพื่อน ลูกนั่ง ออกนอกห้องเรียนตามใจชอบ ไม่รักษากฎระเบียบของห้องเรียน

(4) สภาพอาคารสถานที่ ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่เอื้อต่อการที่เด็กพิการจะทำกิจกรรม และไปในที่ต่างๆได้ด้วยตัวเอง และขาดห้องซ่อมเสริมและห้องเก็บสิ่งต่างๆ

(5) ผู้ปกครองบางคนไม่ยอมรับความบกพร่อง/พิการของลูกของตน และตั้งความหวังในตัวลูกสูงเกินความสามารถของเด็ก ผู้ปกครองบางคนละเลยลูกของตนเพราะ เห็นว่าเป็นเด็กพิการ บางคนทะนุถนอมและปกป้องลูกมากเกินไป ผู้ปกครองหลายคนไม่ให้ความ ร่วมมือกับทางโรงเรียน ไม่มาประชุม ไม่พาเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ส่งเสริมเด็กตามที่ ครูแนะนำไม่อยากให้ลูกมาเรียน กลัวลูกลำบาก ไม่เห็นคุณค่าของการเรียน เห็นว่าเป็นภาระ ส่วนเด็กปกติบางคนรังเกียจ ไม่ยอมรับ และล้อเลียนเด็กพิการในระยะแรก ๆ

(6) ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงานยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อเด็กพิการ และการเรียนร่วม จำนวนหนึ่งต้องการให้เด็กพิการแยกไปเรียนในโรงเรียนพิเศษ และอีก จำนวนหนึ่งเห็นว่าเด็ก พิการควรแยกไปเรียนชั้นพิเศษ ไม่ควรให้มาเรียนร่วมในชั้นปกติ ผู้บริหาร บางคนไม่เห็นความสำคัญ ไม่ให้การสนับสนุน ส่วนเพื่อนร่วมงานบางคนล้อเลียนพูดทำลายกำลังใจ ทั้งครูและเด็กพิการเอง และในบางแห่งแม้จะมีเจตคติที่ดี แต่ไม่รู้วิธีปฏิบัติต่อ เด็กพิการอย่าง เหมาะสม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเด็ก

(7) ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาปัญหาเด็กอย่างลึกซึ้ง เพราะไม่มีเวลา เนื่องจากมีภาระหน้าที่หลายด้าน และมีชั่วโมงการสอนมาก

(8) ปัจจุบันยังไม่มีหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กพิการ ทำให้ต้องใช้ หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ ซึ่งเนื้อหาบางส่วน เด็กพิการทำไม่ได้ หรือมากเกินไปสำหรับเด็กพิการ ครูไม่มีแนวทางปรับหลักสูตรที่ชัดเจน และไม่แน่ใจว่าที่ตนได้ปรับหลักสูตรสอนเองนั้น ถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่

(9) ครูส่วนใหญ่ทำแผนการสอนและบันทึกการสอน โดยยึดเด็ก ปกติเป็นหลัก ไม่ได้ทำเพื่อเด็กพิการ แต่บางคนก็ได้ดำเนินการ การสอนโดยเลือกให้เด็กพิการทำ กิจกรรมที่พอทำได้หรือดัดแปลงให้ ส่วนครูที่ทำบันทึก การสอนแยกทั้ง 2 ประเภท มีปัญหาคือ ต้อง ใช้เวลามากขึ้น เพราะการเตรียมการสอนเด็กพิการ 1 คน เท่ากับต้องเตรียมการสอนเด็กทั้งชั้น มีครูจำนวนหนึ่งระบุว่าไม่ได้ทำเพราะทำไม่เป็น ไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไร

(10) จำนวนนักเรียนมีมาก ทำให้จัดชั้นเรียนลำบาก

(11) สื่อไม่เพียงพอ โดยเฉพาะเด็กพิการต้องใช้สื่อต่างหากออกไป หรือมีสื่อจำนวนมากครูไม่มีเวลาทำสื่อ และครูบางคนก็ทำไม่เป็น นอกจากนี้ยังไม่มีการประเมินผล ในการจัดหาสื่อ ครูต้องใช้งบประมาณส่วนตัว

(12) ครูขาดทักษะด้านการสอนเด็กพิการ ไม่รู้เทคนิควิธีการสอน

เด็กพิการ ใช้เทคนิคที่ใช้สอนเด็กปกติอยู่ก็ไม่ได้ผล

(13) ในการจัดกิจกรรม และการควบคุมชั้นเรียนเด็กปกติบางคน รังแกเด็กพิการ ส่วนเด็กพิการบางคนซนมาก คือ ก้าวร้าว รังแกเพื่อน บางคนก็ลুকนั่งตามใจชอบ ไม่รักษาระเบียบของห้องเรียน ทำให้เด็กปกติบางคนเลียนแบบ และเด็กบางคนก็เรียนเข้ามา ไม่ค่อยได้ยิน มองไม่เห็น ทำให้ตามเพื่อนไม่ทัน และเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน รวมทั้งกิจกรรม บางอย่างเด็กพิการทำไม่ได้ ทำให้ไม่ได้ร่วมในกิจกรรม

(14) ในการประเมินผลการเรียนการสอนเด็กพิการ ต้องใช้เกณฑ์ และข้อสอบเดียวกับเด็กปกติ ซึ่งเนื้อหาสาระบางอย่างไม่เหมาะสม เด็กพิการทางการเห็นต้องทำ ข้อสอบเป็นอักษรเบรลล์ให้ ซึ่งต้องใช้เวลามาก ครูทำไม่ค่อยทันรวมทั้งตัวครูผู้ประเมิน ก็ไม่มี เพื่อนร่วมงาน คือ โรงเรียนที่จัดเรียนร่วมออกข้อสอบร่วมกัน

(15) ครูไม่ค่อยมั่นใจในผลการทำงานของตนเอง รู้สึกว่าการที่ เด็กมีผลการเรียนต่ำกว่าปกติแสดงว่าตนไม่ประสบความสำเร็จในการสอนเด็กพิการ

1.2) คุณสมบัติหรือความสามารถที่เด็กพิการก่อนวัยเรียนควรมี

ครูผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุคุณสมบัติด้านต่างๆที่ควรพัฒนาเด็กพิการ ก่อนวัยเรียนให้มี เพื่อการเรียนร่วมในระดับประถมศึกษาได้อย่างราบรื่น ดังนี้

ก) ความพร้อมทางร่างกาย

ควรให้เด็กมีความพร้อมทางร่างกาย (19 คน) โดยมีสุขภาพ แข็งแรง (4 คน) สามารถใช้อวัยวะต่าง ๆ ได้เต็มที่ (1 คน) โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ได้แก่ กล้ามเนื้อแขนขา (9 คน) โดยมีกรทรงตัวที่ดี (2 คน) ทั้งการนั่ง (2 คน) และการยืน (1 คน) สามารถเคลื่อนไหวได้ดี (5 คน) โดยอาจเป็นการเดินโดยใช้ไม้เท้าอย่างถูกวิธี (1 คน) หรือการเดินด้วยตัวเองก็ได้ เด็กควรสามารถเดินทางไปในบริเวณต่าง ๆ ใน โรงเรียน ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน การไปห้องน้ำ-ห้องส้วม การไปรับประทานอาหาร กลางวัน การใช้ห้องสมุด และการไปตามบริเวณต่าง ๆ ในโรงเรียน (2 คน)

(2) มีความพร้อมในการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อรับรู้สิ่งต่าง ๆ (5 คน) ทั้งการเห็น (1 คน) การเคลื่อนสายตา (1 คน) การฟัง (2 คน) และการสัมผัส โดยเฉพาะการใช้มือสัมผัส (2 คน)

(3) มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก การใช้มือและนิ้ว (17 คน) ใช้มือที่แข็งแรง (2 คน) สามารถจับดินสอขีดเขียน ลากเส้นต่าง ๆ (6 คน) หยิบจับใช้ของ กด บีบ (7 คน) วาดรูป (21 คน) ระบายสี (1 คน) ปั้น (1 คน) ร้อยเชือก (1 คน) ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ (1 คน) ทำงานประดิษฐ์ งานฝีมือ (1 คน) มีความคล่องตัวในการทำงาน (1 คน) และสามารถใช้นิ้วคลำตัวอักษรเบรลล์ได้ (3 คน)

(4) มีความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการทำกิจวัตรประจำวัน หรือในการดำรงชีพประจำวัน (31 คน) ได้แก่ การอาบน้ำ ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม (11 คน) การแต่งกายอย่างง่าย ๆ (9 คน) การรับประทานอาหาร (12 คน) การรักษาสุนัขนิสัยส่วนรวม รักษาความสะอาดร่างกาย (3 คน) การอาบน้ำ (2 คน) แปรงฟัน (2 คน) และล้างมือ (1 คน)

ข) ความพร้อมทางภาษา

ควรให้เด็กมีความพร้อมทางภาษา (5 คน) ได้แก่ ความพร้อมด้านการฟัง (4 คน) ซึ่งรวมถึงการเข้าใจความหมาย (1 คน) เข้าใจภาษา (1 คน) รับรู้ภาษา (1 คน) มีสมาธิในการฟัง (1 คน) และเข้าใจคำสั่ง สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง (1 คน) นอกจากนี้ยังรวมถึงความพร้อมด้านการดูริมฝีปาก (1 คน) การอ่านหนังสือ (1 คน) และความพร้อมด้านการพูด (10 คน) ทั้งเรื่องของการออกเสียง การเปล่งเสียง (2 คน) การพูดจา การใช้ภาษาพูด การสื่อความหมาย พูดคุยกับเพื่อนปกติ (12 คน) และการตั้งคำถาม (1 คน)

ค) ความพร้อมทางสติปัญญา

ควรให้เด็กมีความพร้อมทางสติปัญญา โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ความสามารถที่จำเป็นในการเรียนรู้เรื่องต่างๆ ได้แก่ การมีสมาธิ พร้อมทั้งจะเรียนอย่างน้อยชั่วโมงละ 10 นาที (2 คน) การรับรู้ความคิด (1 คน) การสังเกต (2 คน) การแยกประเภท (1 คน) การคิด (2 คน) การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาเฉพาะหน้า (4 คน) ความจำ (2 คน) ความเข้าใจ (2 คน) และความคิดริเริ่ม (1 คน)

(2) สิ่งที่เด็กควรทำความคุ้นเคยและรู้จัก ได้แก่

(2.1) อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (1 คน)

- (2.2) กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ว่ามีอะไรบ้าง (1 คน)
- (2.3) สมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมห้อง และบุคลากรในโรงเรียน (2 คน)
- (2.4) บริเวณอาคาร สถานที่ต่างๆภายในโรงเรียน
- (2.5) สิ่งแวดล้อม (1 คน) โดยเฉพาะสัตว์ในท้องถิ่น พืช (ดอกไม้) สัตว์ สานพาหนะ ของเล่น และของใช้ (1 คน)
- (3) ความพร้อมในการเรียนวิชาการ ได้แก่
- (3.1) ความพร้อมในการอ่าน-เขียนภาษาไทย โดยถ้าเป็นเด็กตาบอด ก็ฝึกความพร้อมในการอ่านเขียนเบรลล์ และครูส่วนหนึ่งเสนอแนะให้ฝึกถึงขั้นอ่านออก เขียนได้ คือ อักษร (เบรลล์) ก-ฮ , 1-20 , พยัญชนะ สระ (วรรณยุกต์) รวมทั้งอ่านคำง่าย ๆ ได้ (36 คน) และมี 1 คน เสนอให้ฝึกการอ่านเขียนเบรลล์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (3.2) ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ การคิดคำนวณ (2 คน) และมี 1 คน เสนอให้ฝึกการคิดด้วยระบบลูกคิดอย่างง่าย ๆ
- (3.3) ความพร้อมทางวิชาอื่น ๆ ได้แก่ ศิลปะ (3 คน) ดนตรี (1 คน) ทักษะศึกษา (1 คน) ประสบการณ์ทั่ว ๆ ไป (1 คน)
- (4) การส่งเสริมความสามารถในด้านที่เด็กทำได้ดี ให้เด่นขึ้นมา (3 คน)
- ง) ความพร้อมทางจิตใจ อารมณ์
 ควรให้เด็กมีสุขภาพจิตดี สดชื่นแจ่มใส สนุกสนาน (5 คน)
 ไม่รู้สึกมีปมด้อย (3 คน) ภูมิใจในตนเอง (1 คน) เชื่อมั่นในตนเอง (1 คน) ไม่มีความขัดแย้งในอารมณ์ (1 คน) สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ (3 คน)
- นอกจากนี้ให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน คือ กระตือรือร้น อยากรู้ อยากรเรียน อยากรหาประสบการณ์ (3 คน) มีความแคล่วคล่องในการทำงาน (1 คน) มีระเบียบวินัยในตนเอง (2 คน)
- จ) ความพร้อมทางสังคม
 ควรให้เด็กมีความประพฤติที่ดี (1 คน) รักโรงเรียน อยากร

มาโรงเรียน (2 คน) มีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (2 คน) เชื่อฟัง ให้ความร่วมมือ (3 คน) รู้จักฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่ง (1 คน) รักษาระเบียบวินัยในห้องเรียน (1 คน) รู้จักเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง เช่น ในขณะที่รับประทานอาหารจากครู (1 คน) ใช้สื่ออุปกรณ์ในห้องเรียนอย่างระมัดระวัง และจัดเก็บเข้าที่เดิม (1 คน) ไม่ก้าวร้าวก้าวร้าว สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น (1 คน) สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อม บุคคลรอบตัว โดยเฉพาะเพื่อนๆ ที่เป็นเด็กปกติ ทั้งในการเล่น การเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ และทั้งในการอยู่ในห้องเรียน และนอกห้องเรียน (49 คน) เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ เด็กปกติ (4 คน) เป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี (1 คน) มีความรับผิดชอบ (1 คน) กล้าถาม กล้าพูด กล้าแสดงออก (3 คน) และรู้จักซื้อและขาย (1 คน)

อนึ่ง มีครู 1 คนได้ระบุคุณสมบัติที่ควรมีในตัวเด็กพิการก่อนวัยเรียน คือ เตรียมความพร้อมเหมือนเด็กปกติ

2.1) การประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาชีพที่มีการประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ ครู, นักวิชาการ ในโรงพยาบาล (88.89 %) รองลงมา คือ นักรรทบำบัด (57.14 %) นักสังคมสงเคราะห์ (56.67 %) และ จิตแพทย์, นักจิตวิทยา (53.33 %) ตามลำดับ ส่วนนักวิชาชีพที่มีการประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษาน้อยกว่า 50 % ได้แก่ แพทย์, พยาบาล (39.68 %) นักกิจกรรมบำบัด (37.5 %) และ กายภาพบำบัด (28 %) และเมื่อพิจารณารวมทุกประเภทแล้ว จะเห็นว่า นักวิชาชีพที่มีการประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษามีจำนวนน้อยกว่า 50 %

เมื่อพิจารณาวิธีการประสานงานจะเห็นว่า นักวิชาชีพแทบทุกประเภท ยกเว้นจิตแพทย์ นักจิตวิทยา มีการประสานงานโดยการพบปะพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด และการติดต่อทางจดหมาย/หนังสืออย่างเป็นทางการเป็นอันดับที่ 2 และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมวิธีการประสานงานที่นักวิชาชีพต่างๆ ใช้มากที่สุด คือ มีการพบปะพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการมากเป็นอันดับที่ 1 การติดต่อทางจดหมาย/หนังสืออย่างเป็นทางการเป็นอันดับที่ 2 การติดต่อทางจดหมาย/หนังสืออย่างไม่เป็นทางการเป็นอันดับที่ 3 และการประชุมอย่างไม่เป็นทางการเป็นอันดับที่ 4 ตามลำดับ

2.2) บทบาทของนักวิชาชีพและครู ปัญหาการประสานงาน ระหว่าง ทั้งสองฝ่ายและข้อเสนอแนะ

นักวิชาชีพได้ระบุบทบาทของตนในการประสานงานกับทางโรงเรียน และบทบาทของครูในการประสานงานกับนักวิชาชีพ รวมทั้งปัญหาการประสานงานระหว่างทั้งสอง ฝ่าย และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

(1) นักวิชาชีพส่วนใหญ่เห็นว่า ตนมีบทบาทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ครูผู้สอนเด็กพิการเรียนร่วม คือ

(1.1) ให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำให้แก่ครู

(1.2) ช่วยสร้างให้ครูมีเจตคติที่ดี เข้าใจ และยอมรับ

เด็กพิการ

(1.3) ช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพเด็ก เพื่อให้เป็นภาระแก่ครู

ให้น้อยที่สุด

(1.4) ตรวจ ทดสอบ ประเมินสุขภาพและสมรรถภาพของ เด็กในด้านต่าง ๆ เช่น การมองเห็น ระดับพัฒนาการของสมอง ฯลฯ และสั่งหรือแจ้งผลการ ตรวจให้แก่ครู เพื่อการจัดบรรจุนักเรียน และการจัดการเรียนการสอน

(1.5) ประสานงานทางข้อมูล โดยการพูดคุยทำความเข้าใจให้ตรงกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกัน

(1.6) ให้ความสะดวก และโอกาสพิเศษแก่ครู ในการนำ เด็กมารับบริการ

(1.7) ร่วมปรึกษาทารุ้อกันในการวางแผน และการ ดำเนินการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กพิการ

(1.8) ฝึกครูให้สามารถคัดกรอง ตรวจดูพัฒนาการ และ ให้บริการเสริมขั้นพื้นฐานแก่เด็ก เช่น การทำกายภาพบำบัดอย่างง่าย ๆ การลดการเกร็งของ แขนขา

(1.9) ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ และช่วยจัดหาอุปกรณ์ ที่จำเป็น รวมทั้งทุนงบประมาณ ค่าใช้จ่ายต่างๆ

(1.10) ให้บริการในการประสานงานให้ครู ผู้ปกครอง กับนักวิชาชีพอื่น และหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(1.11) แจ้งรายชื่อเด็กในเขตรับผิดชอบ ต้องการศึกษาพิเศษ และประสานงานเมื่อเด็กเข้าเรียน

(2) ความรู้ที่นักวิชาชีพต่างๆ เห็นว่าสามารถให้แก่ครูผู้สอนเรียนร่วมได้คือ

(2.1) ความรู้เกี่ยวกับตัวเด็กพิการได้แก่ สภาพของเด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ ระดับความสามารถของเด็ก สิ่ง que เด็กทำได้ และสิ่งที่เด็กทำไม่ได้ ปัญหาเฉพาะของเด็ก โรคประจำตัว ความเจ็บป่วย ผลกระทบของความพิการต่อการทำกิจกรรมต่างๆ ของเด็กความต้องการของเด็กพิการ ปัญหาในครอบครัวของเด็กพิการ ฯลฯ

(2.2) ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ การดูแลเด็กพิการ และการให้ความช่วยเหลือตัวเองการปฏิบัติต่อเด็ก เทคนิคการเสริมแรง การดูแลเด็กขั้นพื้นฐาน การแก้ไขความพิการของเด็ก การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และใช้เครื่องมืออุปกรณ์ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ให้เหมาะสมกับสภาพของเด็ก การจัดอุปกรณ์ที่ใช้ให้เหมาะสมในสังคมโรงเรียน การหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่จะทำให้เกิดความพิการมากขึ้น การป้องกันโรคและอุบัติเหตุที่จะเกิดกับเด็ก การช่วยให้เด็กปกติกับเด็กพิการเข้าใจและยอมรับกันและกัน ฯลฯ

(3) วิธีการให้ความรู้ที่นักวิชาชีพเสนอแนะ จะสามารถทำได้โดย

(3.1) จัดอบรม

(3.2) ประชุมชี้แจง

(3.3) เข้าร่วมประชุมวิชาการ

(3.4) ปรึกษาเฉพาะกรณี

(3.5) ฝึกสอนครู

(3.6) เข้าไปดู และแนะนำให้ในโรงเรียนขณะปฏิบัติจริง

(3.7) เปลี่ยน และ/หรือติดตามผลที่โรงเรียน เวลา

ก่อน - หลังเข้าเรียน

(4) บทบาทหน้าที่และวิธีการที่ควรปฏิบัติเพื่อประสานงานกับตนเองดังนี้

(4.1) สอดส่องเด็กที่มีปัญหา หรือสงสัยว่าจะมีความบกพร่อง แล้วส่งต่อมายังนักวิชาชีพเพื่อรับการทดสอบ การตรวจวินิจฉัย บริการ การแก้ไข และคำแนะนำต่างๆ โดยแจ้งปัญหาและข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวเด็กมาด้วย

(4.2) ติดต่อกับนักวิชาชีพ ขอคำปรึกษาแนะนำในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับเด็ก

(4.3) ประสานงานกับนักวิชาชีพ โดยการประชุม วางแผนร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเด็ก

(4.4) สังเกต บันทึก และรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก ได้แก่ พฤติกรรมในด้านต่างๆ ความผิดปกติของเด็ก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กปกติกับเด็กพิการ ความก้าวหน้าหรือความเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กเกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ ผลการแก้ไขพฤติกรรม ฯลฯ เป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ

(4.5) รับผิดชอบ และแจ้งนักวิชาชีพ เมื่อพบพฤติกรรมที่ผิดปกติหรือเป็นปัญหา หรือเมื่อฝึกเด็กแล้วเด็กไม่ก้าวหน้าขึ้นเลย

(4.6) ติดตามผลการประสานงาน

(4.7) เป็นสื่อกลางให้ระหว่างผู้ปกครองเด็กกับนักวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(4.8) ติดต่อกับนักวิชาชีพทางหนังสือ / จดหมายผ่านทางผู้ปกครอง

(4.9) หาความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กพิการ และศึกษาให้เข้าใจงานการช่วยเหลือเด็กของนักวิชาชีพ เพื่อให้สามารถสานต่องานกันได้

(4.10) รับข้อมูลจากนักวิชาชีพเกี่ยวกับตัวเด็ก และวิธีการดูแลช่วยเหลือที่นักวิชาชีพได้ทำให้แก่เด็ก รวมทั้งความก้าวหน้า และ/หรือ ความเปลี่ยนแปลงปัญหาต่างๆ ที่นักวิชาชีพพบ

(5) นักวิชาชีพจำนวนหนึ่งเห็นว่าควรมีการจัดทำแบบฟอร์ม หรือสมุดประจำตัวเด็ก หรือแบบสอบถาม เพื่ออำนวยความสะดวกในการกรอกข้อมูล และช่วยให้ได้ข้อมูล และช่วยให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ

(6) วิธีการที่ครูจะติดต่อประสานงานกับนักวิชาชีพ ซึ่งนักวิชาชีพเสนอแนะคือ การทำหนังสือ จดหมาย การส่งข้อมูลที่กรอกลงในแบบฟอร์มการพบปะพูดคุยเป็นส่วนตัว การโทรศัพท์ การมาพบนักวิชาชีพยังโรงพยาบาลด้วยตัวเองและการประชุม

(7) นักวิชาชีพได้ระบุปัญหา และเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาในการประสานงานดังนี้

(7.1) จำนวนบุคลากรทางวิชาชีพต่าง ๆ มีจำกัด ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง แต่ละคนมีงานมาก และไม่ค่อขมีเวลา จึงทำให้มีปัญหาในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษา

(7.2) ขาดแคลนอุปกรณ์ และงบประมาณค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการต่างๆ

(7.3) การเดินทางลำบาก สถานที่ห่างไกล การจราจรติดขัด

(7.4) ระบบการติดต่อทางราชการซับซ้อนยุ่งยาก และล่าช้ามาก

(7.5) ผู้บริหารไม่เข้าใจ ไม่สนับสนุนในการให้บริการแก่เด็กพิการในโรงเรียน และการประสานงานกัน

(7.6) ไม่มีนโยบายหรือแนวทางการประสานงานกัน ให้บริการแก่เด็กพิการระหว่างหน่วยงานทางการแพทย์กับทางโรงเรียนที่ชัดเจน

(7.7) นักวิชาชีพจำนวนมาก ไม่รู้ว่ามีโรงเรียนใดบ้างที่จัดการเรียนร่วม และจัดให้แก่เด็กพิการประเภทใดและระดับใดบ้าง ส่วนทางโรงเรียนก็ไม่รู้ว่ามีหน่วยงานการแพทย์ใดที่ให้บริการแก่เด็กพิการในแง่ใดทุกๆฝ่ายยังไม่รู้บทบาทหน้าที่ของกันและกัน จึงทำให้เกิดช่องว่างในการส่งต่อเด็ก และประสานงาน

(7.8) ไม่มีโรงเรียนรองรับเด็กพิการ เมื่อส่งไปแล้วโรงเรียนไม่ยอมรับแจ้งว่าไม่มีโครงการเรียนร่วม หรือที่เต็มไม่สามารถรับได้อีก รวมทั้งบางโรงเรียน เป็นเพราะบุคลากรในโรงเรียนไม่ต้องการมีเด็กพิการมาเรียนในโรงเรียนของตน ครูบางคนบอกให้เด็กลาออก และบางโรงเรียนก็ส่งเด็กกลับ

(7.9) บุคลากรแต่ละฝ่าย บางคนไม่ใส่ใจในการประสานงานกับฝ่ายอื่นเพื่อช่วยเหลือเด็ก

(7.10) โรงเรียนไม่ติดต่อหน่วยงานทางการแพทย์ เมื่อเด็กมีปัญหา ไม่ได้ให้ความสำคัญ และเมื่อทางนักวิชาชีพส่งเด็กให้แล้ว ก็ไม่มีการแจ้งกลับมาว่าเป็นอย่างไรมีปัญหาหรือไม่อย่างไร ทำให้การติดต่อเป็นไปในลักษณะทางเดียว และภายในโรงเรียนบางครั้งก็ไม่ประสานงานกันเอง

(7.11) ครูไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็กพิการและมีเจตคติ

ที่ไม่ดีต่อเด็กพิการ หรือครูบางคนก็มีเจตคติที่ไม่เหมาะสม เช่น ส่งสารเวทนาแต่ไม่ได้ตระหนักว่าต้องฝึกเด็กให้มีคุณสมบัติต่างๆ เหมือนเด็กปกติ ส่วนครูบางคนก็ทำให้การรักษาแก้ไขเด็กกลับซ้ำลง เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงปฏิบัติต่อเด็กในทางที่ขัดขวางพัฒนาการของเด็ก

(7.12) ในการแจ้งข้อมูล เนื่องจากครูไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือโดยนักวิชาชีพสาขานั้น ๆ จึงไม่ทราบความต้องการของทางนักวิชาชีพ ข้อมูลที่ส่งให้จึงไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน ไม่สมบูรณ์ การบันทึกรายงานเป็นคนละแบบ ซึ่งนักวิชาชีพไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้มากเท่าที่ควร

(8) นักวิชาชีพได้ระบุข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวดังนี้

(8.1) เพิ่มจำนวนบุคลากรฝ่ายต่างๆ

(8.2) เพิ่มงบประมาณในการดำเนินการ

(8.3) ใช้การโทรศัพท์ส่งไปรษณีย์ และประชุมกลุ่มช่วยใน

การติดต่อ

(8.4) ปรับปรุงระเบียบวิธีประสานงานให้คล่องตัวขึ้น

(8.5) ส่วนกลางกำหนดนโยบายให้ชัดเจน ในการร่วมกัน

ระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการแก่เด็กพิการแล้วจัดเป็นโครงการร่วมระหว่างหน่วยงาน มีคณะทำงานจากทุกฝ่ายวางแผนร่วมกัน ให้มีรูปแบบการดำเนินการร่วมกันที่ชัดเจน โดยอาจทำเป็นโครงการทดลองนำร่องเล็กๆ ก่อน แล้วจึงขยายออกไป และให้มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายก่อนเริ่มดำเนินงาน

(8.6) ผู้บริหารของฝ่ายการแพทย์ และฝ่ายการศึกษา ประชุมตกลงร่วมกัน และกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันให้ชัดเจน เพื่อระดับล่างจะได้นำไปปฏิบัติได้สะดวก

(8.7) จัดให้ความรู้แก่ครูในเรื่องการปฏิบัติต่างๆ ในการประสานงาน เช่น จะต้องสังเกตอะไร สังเกตอย่างไร รายงานอย่างไร และปฏิบัติตนอย่างไร ในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งการให้บริการเสริมแก่เด็กพิการอย่างง่ายๆ และสิ่งที่ต้องระมัดระวังในการปฏิบัติต่อเด็กพิการ ฯลฯ

(8.8) จัดทำแบบฟอร์ม หรือ เครื่องมือที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างฝ่ายต่างๆ เพื่อให้แต่ละฝ่ายได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตรงกับความต้องการให้มากที่สุด

(8.9) ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในการประสานงาน และ
 ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเป็นตัวเชื่อมระหว่างบุคลากรฝ่ายต่างๆ

9) นักวิชาชีพจำนวนหนึ่งระบุว่า การจัดเด็กพิการเรียนร่วม
 ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนเป็นเรื่องที่ดี และจำเป็น แต่การจัดดังกล่าวจะต้องเตรียมการให้พร้อมและ
 ดำเนินการอย่างรอบคอบ มิฉะนั้นอาจเกิดผลเสียมากกว่าผลดี และขณะเดียวกันนักวิชาชีพจำนวน
 พอๆ กันก็ไม่เห็นด้วยกับการเรียนร่วม คิดว่าควรแยกเรียน โดยที่ครั้งหนึ่งเห็นว่าควรแยกเรียน
 ทั้งหมด ขณะที่อีกครึ่งหนึ่งเห็นว่าเด็กพิการทางร่างกายสามารถเรียนร่วมได้ แต่เด็กพิการทาง
 สติปัญญาและทางการรับรู้ไม่ควรเรียนร่วม

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบฉบับร่าง

ผลการพัฒนาแบบฉบับร่างมีรายละเอียด ดังนี้

ก. ร่างรูปแบบ เอกสารรูปแบบ และเครื่องมือของรูปแบบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างรูปแบบและจัดทำเอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบ
 ดังมีรายการดังนี้

1) เอกสารรูปแบบ ซึ่งกำหนดรายละเอียดต่างๆ ของรูปแบบประกอบด้วยสาระ
 สำคัญดังนี้

- 1.1) ความสำคัญและความเป็นมา
- 1.2) จุดมุ่งหมาย
- 1.3) ความหมาย
- 1.4) ความเชื่อพื้นฐาน
- 1.5) หลักการ
- 1.6) แนวคิดพื้นฐาน
- 1.7) เงื่อนไขที่จำเป็น
- 1.8) องค์ประกอบ
- 1.9) กระบวนการ

2) ม้วนเทปคาสเซ็ทแนะนำรูปแบบ และอธิบายกระบวนการใช้รูปแบบ

3) บันทึกการสอน ที่บูรณาการการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กและการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการก่อนวัยเรียน

4) รายการจุดประสงค์ย่อย ซึ่งครอบคลุมทั้งจุดประสงค์สำหรับเด็กปกติที่กำหนดในแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก และจุดประสงค์ที่จำเป็นเพื่อการชดเชยความพิการด้านต่างๆ เช่น การเตรียมความพร้อมในการอ่านอักษรเบรลล์ เป็นต้น โดยในแต่ละจุดประสงค์ได้แตกงานเป็นจุดประสงค์ย่อย (Task Analysis) และเขียนจุดประสงค์ย่อยแต่ละข้อในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)

ในการสร้างรายการจุดประสงค์ย่อยนั้น ผู้วิจัยได้เขียนรายการงานที่เด็กก่อนวัยเรียนต้องปฏิบัติในโรงเรียน โดยรวบรวมจากรายการจุดประสงค์ในแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กของ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และจากการสังเกตและสัมภาษณ์ในชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนพิเศษที่เป็นแม่แบบ และโรงเรียนปกติ ทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แล้ววิเคราะห์งานที่ต้องปฏิบัติตามแนวการวิเคราะห์แบบจัดหมวดหมู่ และการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Domain Analysis และ Componential Analysis) ของสปรัดลีย์ (Spradley 1980) และแนวการสืบค้นปัญหาแบบนิเวศวิทยา (Ecological Approach) ของเชอร์แมน และไวดอร์สตรอม (Thurman and Widerstrom 1985) และ แบบเน้นสิ่งที่ต้องปฏิบัติจริงในชีวิต (Functional Approach) เบเน (Baine 1989) จากนั้นจึงสร้างรายการจุดประสงค์ย่อยจากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว

5) ตัวอย่าง และแนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

- ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย: การเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย: การรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ การใช้กล้ามเนื้อย่อย และการทำกิจวัตรประจำวัน
- ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย: ภาษา
- ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย:

สติปัญญา

- ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม
- 6) ตัวอย่าง และแนวทางการปรับเปลี่ยนอาคารสถานที่และเครื่องมือ อุปกรณ์ ต่างๆ จำนวน 1 เล่ม ตัวอย่างและแนวทางทั้ง 2 ชุดนี้เป็นการรวบรวมเอกสารตำราที่ให้ความรู้ ในเรื่องดังกล่าว และจัดหมวดหมู่ข้อมูลใหม่ตามด้านของพัฒนาการ ที่กำหนดในแผนการจัด ประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก เพื่อให้แนวทางแก่ครูในการพัฒนาเด็กพิการของตน ทั้งนี้เป็นการช่วยแก้ ปัญหาการขาดความรู้ และค่าปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ดังที่ครูผู้ตอบแบบสอบถาม และครูที่ถูก สัมภาษณ์และสัมภาษณ์จำนวนมากได้ระบุว่าเป็นปัญหาในการจัดการเรียนร่วมของตน
- 7) คู่มือครูเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม เป็นการแปล และเรียบเรียงจากตำรา ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ความรู้แก่ครูผู้ใช้รูปแบบในการสอนเด็กพิการโดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม เน้นเฉพาะ Shaping และ Reinforcement รวมทั้งได้รวบรวมตัวอย่างการแบ่งทักษะเป็น ขั้นตอนย่อยๆ เพื่อสอนแบบ Shaping ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยพบว่าเด็กพิการที่ครูที่ตอบ แบบสอบถาม และครูที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะมีปัญหาการเรียนรู้อ่าน และปัญหาทาง อารมณ์ และพฤติกรรมร่วมด้วย และครูจำนวนมากยังไม่รู้วิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นระบบ และ ต้องการความรู้ในเรื่องนี้รวมทั้งตัวอย่างการแบ่งทักษะเป็นขั้นตอนย่อยๆ ที่ให้ก็จะช่วยอำนวยความสะดวก และประหยัดเวลาให้แก่ครูผู้ใช้รูปแบบด้วย
- 8) ช่องซึ่งบรรจุแบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม จำนวน 1 ช่อง เป็นการรวบรวมแบบฟอร์มต่างๆ ที่ครูต้องใช้ในการใช้รูปแบบไว้ในที่เดียวกันเพื่อ อำนวยความสะดวกแก่ครูในการค้นหา นำมาอัดสำเนาหรือถ่ายเอกสารเพื่อใช้ และเก็บรักษา แบบฟอร์มดังกล่าว ได้แก่
- แบบฟอร์มการศึกษาปัญหาเด็กพิการ
  - แผนการศึกษารายบุคคลสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียนเรียนร่วมในชั้นปกติ
  - แบบสำรวจความพร้อมทางอาคารสถานที่ และห้องเรียน
  - แบบฟอร์มการแต่งงานทักษะ/งานพัฒนาการออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ
  - แบบฟอร์มบันทึกการสอนชั้นเด็กเล็ก/อนุบาลเรียนร่วม
- 9) เอกสารการสอนชุดวิชา "การดูแลบุคคลพิการ" เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-7 ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเด็กพิการ และความพิการแต่ละ

ประเภทแก่ครู ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของครูเกี่ยวกับการต้องการความรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก
 พิจาร และความพิการ ดังที่ระบุในแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ และเอกสารรูปแบบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ และเอกสารรูปแบบรวม 3 ครั้ง ก่อนเป็น
 รูปแบบและเอกสารรูปแบบฉบับสมบูรณ์ สรุปการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงดังในแผนภูมิที่ 9 ต่อไปนี้

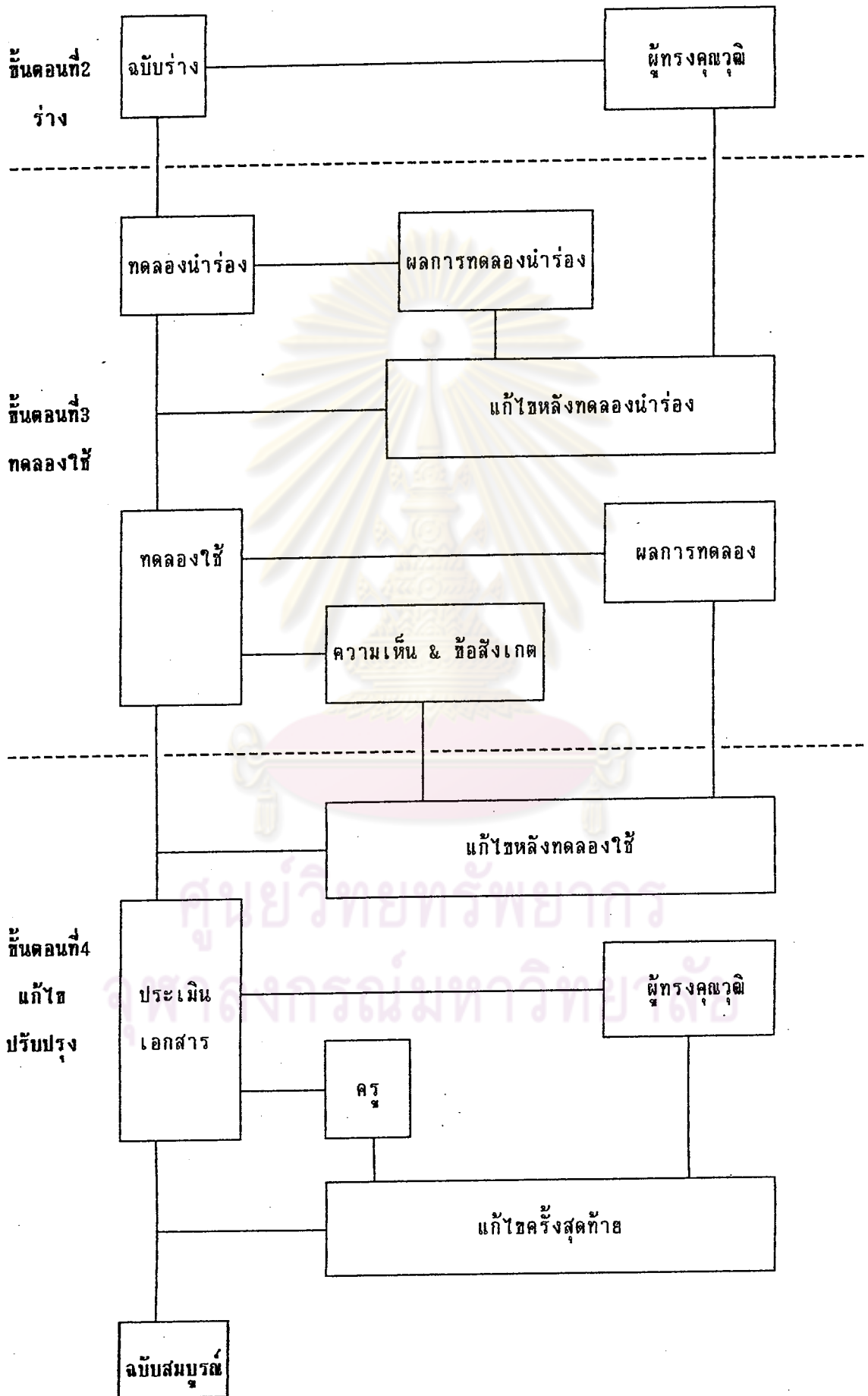
ผลการแก้ไขรูปแบบและเอกสารรูปแบบแต่ละชุด สรุปได้ดังในแผนภูมิที่ 9 ดังนี้

ก. ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ

ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบแต่ละครั้ง สรุปได้ดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

000

แผนภูมิที่ ๑ กระบวนการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบและเอกสารรูปแบบ

ก. ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ

ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบแต่ละครั้ง สรุปได้ดังในแผนภูมิต่อไปนี้

สาระสำคัญในฉบับร่าง	แก้ไขก่อน การทดลองใช้	แก้ไขหลังการทดลองใช้	แก้ไขหลังการ ประเมินเอกสาร
1. ความสำคัญและ ความเป็นมา	ปรับปรุงสำนวนภาษา	-ปรับปรุงสำนวนภาษา	ปรับปรุงสำนวนภาษา
2. จุดมุ่งหมาย	—	—	—
3. ความหมาย	ปรับปรุงสำนวนภาษา	-เปลี่ยนชื่อเป็น "ความ หมายและขอบเขต" -ปรับปรุงสำนวนภาษา	ปรับปรุงสำนวนภาษา
4. ความเชื่อพื้นฐาน	—	—	—
5. หลักการ	—	-ขยาย"หลักการ"เป็นหลัก การในการพัฒนารูปแบบ" และ"หลักการในการจัด จัดการ เรียงการสอนแบบ เรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ ก่อนวัยเรียน" -เพิ่มสาระสำคัญของ รูปแบบที่สะท้อนถึงหลักการ ในการพัฒนารูปแบบ	—
6. แนวคิดพื้นฐาน	ปรับปรุงสำนวนภาษา	—	—
7. เงื่อนไขที่จำเป็น	ปรับปรุงสำนวนภาษา	-เปลี่ยนชื่อเป็น"ปัจจัยภายนอก"	—
8. องค์ประกอบ	ปรับปรุงสำนวนภาษา	-เปลี่ยนชื่อเป็น"ปัจจัยภายใน"	—

สาระสำคัญในฉบับร่าง	แก้ไขก่อน การทดลองใช้	แก้ไขหลังการทดลองใช้	แก้ไขหลังการ ประเมินเอกสาร
9. กระบวนการ	บูรรวมขั้นตอนบาง ขั้นตอน	<ul style="list-style-type: none"> -ขยายคุณสมบัติของบุคคลที่ เกี่ยวข้องเป็น "เกณฑ์ชั้น ต่ำ" และ "เกณฑ์ที่ควร บรรลุ" -ลดและสลับขั้นตอนบาง ขั้นตอน -ระบุหลักการ แนะนำ วิธีการ และตัวอย่างอย่าง ชัดเจน -เขียนแนะนำวิธีการที่มี ลักษณะสิ่งความให้สามารถ ปฏิบัติตามได้ทันที -กำหนด "ทักษะเร่งด่วน" ให้สำเร็จรูป -แจกแจงกรณีเด็กเข้า เรียนร่วมเวลาต่างๆ รวม 4 กรณี 	

แผนภูมิที่ 10- ผลการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบแต่ละครั้ง

ข. ผลการแก้ไขปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบ

ผลการแก้ไขปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบแต่ละครั้ง สรุปได้ดังนี้

คู่มือการใช้รูปแบบ ฉบับร่าง	แก้ไขก่อน การทดลองใช้	แก้ไขหลังการทดลองใช้	แก้ไขหลังการ ประเมินเอกสาร
—	ทำ"คู่มือครู"ประกอบการ ฝึกใช้รูปแบบ	ปรับ"คู่มือครู"ประกอบการ ฝึกใช้รูปแบบ เป็น "คู่มือ การใช้รูปแบบ" จำนวน 6 เล่ม สำหรับครูชั้นเด็ก เล็ก ให้สามารถศึกษาด้วย ตนเองได้	วาดภาพประกอบ "คู่มือการใช้รูปแบบ" เล่ม 1 ใหม่ ให้มี ลักษณะให้ความรู้สึก ทางบวกมากขึ้น

แผนภูมิที่ 11. ผลการแก้ไขปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบแต่ละครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ผลการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือของรูปแบบ

ผลการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือของรูปแบบแต่ละครั้ง สรุปได้ดังนี้

เครื่องมือของรูปแบบฉบับร่าง	แก้ไขก่อนการทดลองใช้	แก้ไขหลังการทดลองใช้	แก้ไขหลังการประเมินเอกสาร
<ul style="list-style-type: none"> - แบบฟอร์มการศึกษาปัญหาเด็กพิการ - แผนการศึกษารายบุคคล - แบบฟอร์มการแต่งงานทักษะ/งานพัฒนา-การเป็นขั้นตอนย่อย - แบบสำรวจความพร้อมทางอาคารสถานที่และห้องเรียน - แบบฟอร์มการสอนชั้นเด็กเล็ก/อนุบาลเรียนร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> - ยุบรวมเป็น "สมุดประวัติเด็กพิการ" และ "ตัวอย่างการแบ่งทักษะออกเป็นขั้นตอนย่อย" ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ - ปรับปรุงให้ครูใช้ได้ง่ายขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับรายการทักษะใน "สมุดประวัติเด็กพิการ" ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น - กำหนดให้เป็นสิ่งที่ครูควรทำ แต่ไม่ต้องทำ และอยู่ในเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ - ปรับปรุงให้กลมกลืนกับบันทึกการสอนเด็กปกติมากขึ้น และใช้ได้ง่ายขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนชื่อเป็น "สมุดบันทึกพัฒนาการของเด็กพิการ"

แผนภูมิที่ 12 ผลการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือของรูปแบบแต่ละครั้ง

ง. ผลการแก้ไขปรับปรุงเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ

ผลการแก้ไขปรับปรุงเอกสารประกอบการใช้รูปแบบแต่ละครั้ง สรุปได้ดังนี้

เอกสารประกอบการใช้รูปแบบฉบับร่าง	การแก้ไขปรับปรุงก่อนการทดลองใช้	การแก้ไขปรับปรุงหลักการทดลองใช้	การแก้ไขหลังการประเมินเอกสาร
1. ตัวอย่างและแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนา-การด้านต่างๆ จำนวน 5 เล่ม	—	- ตัดภาพที่ซ้ำซ้อนออก	—
2. ตัวอย่างและแนวทางการปรับเปลี่ยนอาคาร สถานที่ และเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ จำนวน 1 เล่ม	—	- ปรับเป็นตอน 2 โดยเขียน "หลัก และสิ่ง เชบแนะนำวิถี-การ" ขึ้นใหม่เป็นตอน 1 รวมเป็น 2 เล่ม	—
3. คู่มือครูเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม	—	- ปรับเป็นหนังสือประกอบภาพเรื่อง "การสอนให้เด็กฝึกการเรียนรู้ทีละน้อย ตอนที่ 1 หลักและแนะนำวิถีการ" "การสอนให้เด็กฝึกการเรียนรู้ทีละน้อย ตอนที่ 2 ตัวอย่างการแบ่งทักษะที่ฝึกออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ" และ "การสอนเด็กที่บกพร่องทางอารมณ์และสังคม"	—

เอกสารประกอบการใช้รูปแบบฉบับร่าง	การแก้ไขปรับปรุงก่อนการทดลองใช้	การแก้ไขปรับปรุงหลักการทดลองใช้	การแก้ไขหลังการประเมินเอกสาร
<p>4. เอกสารการสอนชุดวิชา "การดูแลบุคคลพิการ" ตอนที่ 1-7 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช</p>	<p>—</p>	<p>- เขียนคู่มือการใช้เล่ม 2 "รู้จักเด็กพิการ และการสอนเด็กพิการ" แทน</p> <p>- เขียน "คุณชั้นอย่างไรให้ราบรื่น : เทคนิคการคุณชั้น" "การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กพิการกับเด็กปกติ"</p> <p>"การประสานงานกับผู้ปกครองนักศึกษาพิการและบุคคลต่างๆ"</p> <p>"การปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้รูปแบบ" และ</p> <p>"แหล่งข้อมูลอ้างอิง"</p>	<p>—</p>

แผนภูมิที่ 1๑ ผลการแก้ไขปรับปรุงเอกสารประกอบการใช้รูปแบบแต่ละครั้ง

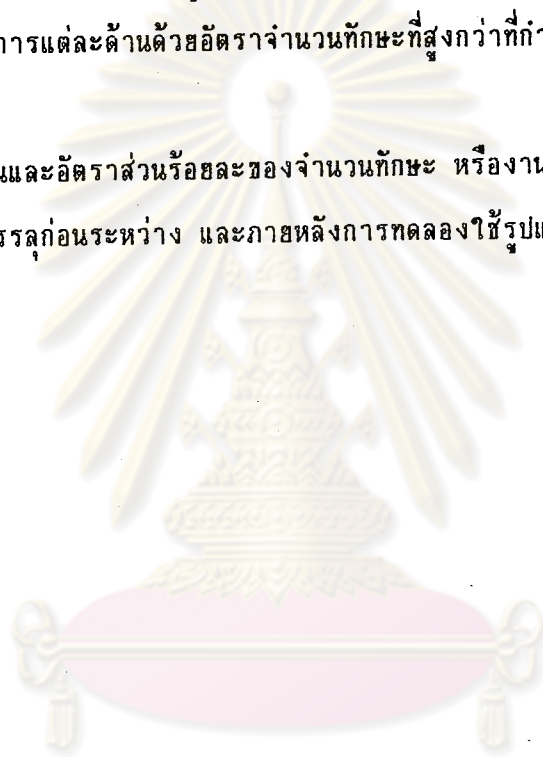
ตอนที่ 4 ผลการทดลองใช้รูปแบบ

ผลการทดลองใช้รูปแบบ เป็นกรณีศึกษา เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ แบ่งตามเกณฑ์การตัดสินประสิทธิภาพของรูปแบบเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1) พัฒนาการของเด็กพิการที่เป็นกรณีศึกษา

ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบเด็กพิการที่เป็นกรณีศึกษา เรียนรู้และบรรลุทักษะหรืองานพัฒนาการในพัฒนาการแต่ละด้านด้วยอัตราจำนวนทักษะที่สูงกว่าที่กำหนดตามเกณฑ์

จำนวนและอัตราส่วนร้อยละของจำนวนทักษะ หรืองานพัฒนาการที่เด็กพิการที่เป็นกรณีศึกษา เรียนรู้และบรรลุก่อนระหว่าง และภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ แสดงไว้ดังในตารางที่ 2 ดังนี้

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวน และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนทักษะหรืองานพัฒนาการที่เด็กพิการที่เป็น
กรณีศึกษาเรียนรู้ และบรรลุก่อนระหว่าง และภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ

พัฒนาการ	ทั้งหมด	ก่อนทดลอง		ปลายภาคเรียนที่ 1 ของการทดลอง (3 เดือนแรก)		ปลายภาคเรียนที่ 2 ของการทดลอง (3 เดือนต่อมา)			
						ทำได้		ยังทำไม่ได้	
		ทำ ได้	ยังทำ ไม่ได้	ทำได้	ยังทำไม่ได้	จำนวน	%ของทักษะที่ยัง ทำไม่ได้ปลาย ภาคเรียนที่ 1 ของการทดลอง	จำนวน	%ของ ทักษะ ทั้งหมด
1. ทางร่างกาย	28	10	18	10	8	6	75.00	2	07.14
2. ทางภาษา	6	-	6	3	3	2	33.33	1	16.67
3. ทางสติปัญญา	50	6	44	13	31	21	67.74	10	20.00
4. ทางอารมณ์	7	6	1	1	-	-	-	-	-
5. ทางสังคม	17	4	13	4	9	6	66.67	3	17.65
ทุกด้าน	108	26	82	31	51	51	68.63	16	14.81

สรุประดับพัฒนาการก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ จากการประมวล
จากข้อมูลต่างๆ ได้ดังนี้

พัฒนาการทางร่างกาย

การรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ ก่อนการทดลอง : ปกติ

หลังการทดลอง : ปกติ

การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ก่อนการทดลอง : เด็กพิการเดินและวิ่งได้ แต่มีลักษณะแก้งก้าง เด็กสามารถกระโดดขาเดียวได้ แต่ไม่ถึง 10 ครั้ง และเด็กเดินต่อเท้าไปข้างหน้าได้เพียง 2-3 ก้าว และเดินต่อเท้าไปข้างหลังไม่ได้เลย

หลังการทดลอง : เด็กพิการสามารถเดินและวิ่งได้อย่างคล่องแคล่ว เด็กสามารถกระโดดขาเดียวได้เกิน 10 ครั้ง เด็กสามารถเดินต่อเท้าไปข้างหน้า และเดินต่อเท้าไปข้างหลังได้ถึง 10 ก้าว ทั้งสองประเภท

การใช้กล้ามเนื้อย่อย ก่อนการทดลอง : เด็กพิการจับดินสอ ในลักษณะที่แก้งก้าง และไม่สามารถขีดเขียนให้เป็นเส้นตรง เส้นโค้งต่างๆได้ตามที่ต้องการ เส้นที่เขียนจะสะดุดและขยุกขยิก เด็กไม่สามารถกำมือและขู้นิ้ว 2-3 นิ้วพร้อมกันได้ แม้ครูจะช่วยจับให้ก็ยังควบคุมให้คงลักษณะตามที่ครูจับให้ไม่ค่อยได้

หลังการทดลอง : เด็กพิการ สามารถจับดินสอได้มั่นคงขึ้น และขีดเขียนเส้นตรงเส้นโค้ง รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลมตามแบบได้ดี แต่ทำการจับดินสอก็ยังไม่มั่นคงเท่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน

การทำกิจวัตรประจำวัน ก่อนการทดลอง : ปกติ

หลังการทดลอง : ปกติ

พัฒนาการทางภาษา ก่อนการทดลอง : เด็กสามารถฟังและเข้าใจได้ตามปกติ แต่ไม่สามารถทำตามคำสั่งที่ซับซ้อน คือ มีหลายๆ คำสั่งในประโยคเดียวกันได้ เด็กออกเสียงพยัญชนะต้นได้ถูกต้องเกือบทุกเสียง ยกเว้น เสียง ป ผ พ ผ เด็กออกเสียงสระพิดและไม้ขีดทุกเสียง และออกเสียงตัวสะกดได้แต่ไม่สม่ำเสมอ เวลาเด็กพูดจะฟังเข้าใจยากมาก เพราะมักออกเสียงสระและตัวสะกดเพี้ยนจากคำที่ต้องการพูด แต่เด็กก็สามารถใช้คำศัพท์และเรียบเรียงข้อความแสดงความต้องการและความคิดได้ตามปกติ

หลังการทดลอง : เด็กสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงสระแท้หรือสระเดี่ยวได้ถูกต้อง แต่ยังไม่สามารถออกเสียงสระประสมและสระเกินได้ รวมทั้งการออกเสียงตัวสะกด แม้จะชัดเจน แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์ เด็กสามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น

พัฒนาการทางสติปัญญา ก่อนการทดลอง : เด็กมีความเข้าใจในเรื่องและเหตุการณ์ต่างๆรอบตัวต่ำกว่าเด็กปกติมาก ระดับสติปัญญาอยู่ในระดับคาบเส้น เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาและคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาได้ในสถานการณ์ปัญหาที่สมมุติขึ้น แต่รู้จักขอ

แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ของ กอง
สุขภาพจิต กรมการแพทย์ (2530)

ก่อนการทดลอง : เชาวน์ปัญญาระดับคาบเส้น (I.Q. 71-79)

หลังการทดลอง : เชาวน์ปัญญาระดับทึบ (I.Q. 80-90)

2) การจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบของครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ
ครูชั้นเด็กเล็กปกติที่ใช้รูปแบบ สามารถจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม
ในชั้นเด็กเล็กได้ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบ

ผลการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ และครูซ่อมเสริม
ตั้งแต่เริ่มฝึกใช้รูปแบบในสัปดาห์แรก ซึ่งผู้วิจัยควบคุมอย่างใกล้ชิด มีการแทรกแซงและแนะนำ
มาก จนกระทั่งถึงสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอนของปีการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเพียง
อย่างเดียว โดยให้คำแนะนำเพิ่มเติมภายหลังจากการสังเกตพฤติกรรมสิ้นสุดแล้ว พบว่า ครู
ผู้ทดลองใช้รูปแบบและครูซ่อมเสริมปฏิบัติตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในรูปแบบอย่างเคร่งครัด มี
การวางแผนการสอน การทำบันทึกการสอน การดำเนินการสอน และการบันทึกผลการสอนอย่าง
สม่ำเสมอทุกสัปดาห์ ด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามที่กำหนดให้ ทั้งขณะที่ทำภายใต้การดูแลของผู้วิจัย
และตลอดระยะเวลาที่ทำด้วยตัวเองตามลำพัง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการวางแผนการสอนของครู พบว่า
ครูใช้เวลาในการวางแผนน้อยลงและคล่องแคล่วขึ้นมาก เมื่อมีประสบการณ์มากขึ้น กล่าวคือ
ลดลงจากเวลาประมาณ 30-90 นาที ในสัปดาห์แรกๆ เป็นเพียง 10-15 นาที และผู้วิจัย
ได้สังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน โดยบันทึกข้อสังเกตที่ครูควรปรับปรุงเพื่อให้สอน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และพบว่าในระยะแรกๆของการทดลองใช้รูปแบบ มีข้อสังเกต
เกี่ยวกับสิ่งที่ครูควรปรับปรุงเป็นจำนวนมาก แทบทุก 5 นาที แต่ในสัปดาห์ต่อมา ครูผู้ทดลอง
ใช้รูปแบบได้ปรับปรุงตนเองตามคำแนะนำแต่ละครั้งของผู้วิจัย ทำให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับสิ่งที่ควร
ปรับปรุงลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งในสัปดาห์ที่ 5-6 ซึ่งเป็น 2 สัปดาห์สุดท้าย ก่อนสิ้นสุดการนิเทศ
ของผู้วิจัย สิ่งที่ครูควรปรับปรุงมีเพียง 3-4 ข้อเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยกลับไปเก็บ
ข้อมูลและนิเทศเป็นครั้งสุดท้ายของการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า สิ่งที่ครูควรปรับปรุงกลับเพิ่ม
มากขึ้น แม้ว่าจะยังน้อยกว่าในระยะแรกๆของการทดลองใช้รูปแบบมาก

นอกจากนี้ครูได้ยังระบุในบันทึกความเปลี่ยนแปลงของตนเองว่า ตนเอง

เห็นว่า ตนสามารถสอนได้ดีขึ้น คมขึ้นได้เก่งขึ้น ประสบความสำเร็จในการสอนมากขึ้น และมีความมั่นใจในการสอนของตนเองมากขึ้นมา ครูได้กล่าวกับผู้วิจัยในสัปดาห์สุดท้ายของการนิเทศด้วยท่าทางมั่นใจว่า ตนสามารถดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเช่นนี้ด้วยตนเอง หลังจากที่ผู้วิจัยกลับไปแล้วได้

บุคคลต่างๆในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษามีความเห็นว่าเป็นผล
เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของครูผู้ทดลองใช้รูปแบบในระดับมากถึงมากที่สุดจากสากล 5 ระดับ
(น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ความเห็นเกี่ยวกับระดับความเปลี่ยนแปลงของครูผู้ใช้รูปแบบ
ตัวครูผู้สอนเอง	มากที่สุด
ครูซ่อมเสริม (ครูการศึกษาพิเศษ)	มากที่สุด
ผู้บริหารโรงเรียน	มาก
ครูประจำชั้นห้องเรียนใกล้ๆชั้นเด็กเล็ก	มากที่สุด
ครูประจำชั้นห้องเรียนใกล้ๆชั้นเด็กเล็ก	มากที่สุด

3) ความเห็นของบุคคลซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบ

ครูชั้นเด็กเล็ก ครูซ่อมเสริม และบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบเห็นว่า รูปแบบนี้มีประโยชน์ มีความพอใจ และมีความตั้งใจที่จะใช้รูปแบบนี้ หรือ มีความต้องการให้มีการใช้รูปแบบนี้ในระดับมากถึงมากที่สุดจากสากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด)

ความเห็นของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบได้แสดงความคิดเห็น โดยการตอบแบบสอบถามหรือให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความเห็นของบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบประเมินโดยใช้สากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด)

คำถาม	ผู้ให้ข้อมูล	ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ (n=1)	ครูซ่อมเสริม (n=1)	ผู้บริหาร (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ผู้ปกครอง (n=1)
1. ความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กพิการ		มากที่สุด	มากที่สุด	มาก		มาก	มาก
2. การที่รูปแบบนี้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กพิการ		มาก	มากที่สุด	มาก		มาก	มาก
3. การที่รูปแบบนี้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ		มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	—
<p>ผลของรูปแบบต่อตัวครูผู้ทดลองใช้รูปแบบคือ</p> <p>(1) สามารถสอนให้เด็กได้ทุกอย่างครบในแต่ละวัน(ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ)</p> <p>(2) ทำให้มีความรู้ในเรื่องรูปแบบ มีเทคนิคการจัดกิจกรรม ทำให้สามารถพัฒนาเด็กได้มาก และสำหรับตัวครูซ่อมเสริมเอง ได้มีทักษะการสอนเพิ่มขึ้น มีเทคนิคที่จะจัดกิจกรรมหลากหลายออกไป(ครูซ่อมเสริม)</p> <p>(3) ครูผู้สอนได้พัฒนาวิธีการสอนไปในทางที่มีประสิทธิภาพขึ้น(ผู้บริหารโรงเรียน)</p> <p>(4) ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้กับเด็กคนอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายกับ..(ชื่อเด็กที่เป็นกรณีศึกษา) ได้(ครูอื่น)</p>							

ตารางที่ 3 ความเห็นของบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบประเมินโดยใช้สากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) (ต่อ)

คำถาม	ผู้ให้ข้อมูล	ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ (n=1)	ครูซ่อมเสริม (n=1)	ผู้บริหาร (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ผู้ปกครอง (n=1)
3.2 การที่รูปแบบนี้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเด็กอื่นๆในชั้นเรียน		มาก	มากที่สุด	มาก	—	—	—
<p>ผลของรูปแบบต่อเด็กอื่นๆในชั้นเรียนคือ</p> <p>(1) เด็กในชั้นทุกคนสามารถได้รับการเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน (ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ)</p> <p>(2) ได้พัฒนาเด็กที่ยังช้าคนอื่นๆในชั้นไปด้วย รวมถึงได้ฝึกความมีระเบียบวินัยของห้องเรียน (ครูซ่อมเสริม)</p> <p>(3) เด็กได้พบกับกิจกรรมหลายๆกิจกรรม (ผู้บริหารโรงเรียน)</p>							
คำถาม	ผู้ให้ข้อมูล	ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ (n=1)	ครูซ่อมเสริม (n=1)	ผู้บริหาร (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ผู้ปกครอง (n=1)
4. ความพอใจในรูปแบบ		มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก
5.1 ความตั้งใจที่จะใช้รูปแบบนี้ต่อไป		ใช้	ใช้	ใช้	—	—	—
<p>เหตุผลที่ตั้งใจที่จะใช้รูปแบบนี้ต่อไป คือ</p> <p>(1) ใช้ได้ผลดีกับตัวเด็กและครูที่ทำงานได้คล่องตัวด้วย (ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ)</p> <p>(2) จะได้ช่วยกระตุ้นพัฒนาการด้านต่างๆของเด็กที่ยังล่าช้ากว่าอายุ ทำให้เด็กไม่มีปัญหาด้านต่างๆเมื่อไปเรียนในชั้นสูงต่อไป (ครูซ่อมเสริม)</p> <p>(3) รูปแบบนี้สามารถพัฒนาเด็กไปในทางที่ดีขึ้น (ผู้บริหารโรงเรียน)</p>							

ตารางที่ 3 ความเห็นของบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้รูปแบบประเมินโดยใช้สากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) (ต่อ)

คำถาม	ผู้ให้ข้อมูล	ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ (n=1)	ครูซ่อมเสริม (n=1)	ผู้บริหาร (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ผู้ปกครอง (n=1)
5.2 ความต้องการให้มีการใช้รูปแบบนี้ต่อไป		—	—	—	ต้องการ	ต้องการ	ต้องการ
<p>เหตุผลที่ต้องการให้ใช้รูปแบบนี้ต่อไป คือ</p> <p>(1) สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องในด้านต่างๆได้ (ครูอื่น)</p> <p>(2) ทำให้เด็กได้รู้เรื่องต่างๆขึ้นมาก (ผู้ปกครองเด็กพิการ)</p>							
คำถาม	ผู้ให้ข้อมูล	ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ (n=1)	ครูซ่อมเสริม (n=1)	ผู้บริหาร (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ครูอื่น (n=1)	ผู้ปกครอง (n=1)
6. ความสมควรที่จะมีการเผยแพร่รูปแบบนี้ให้แก่ครูชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนอื่น		มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด	—
<p>เหตุผลที่ต้องการให้เผยแพร่รูปแบบนี้ให้แก่ครูในโรงเรียนอื่น คือ</p> <p>(1) ครูชั้นเด็กเล็กจะได้เข้าใจลึกซึ้งถึงการควบคุมเด็กตัวเล็กๆว่ามีวิธีการอย่างไร (ครูผู้ทดลองใช้รูปแบบ)</p> <p>(2) คิดว่าแต่ละโรงเรียนที่รับเด็กเข้าเรียนแต่ละปีจะต้องมีเด็กที่พัฒนาการยังช้ากว่าอายุรวมอยู่</p> <p>(3) ถ้าครูผู้สอนมีความรู้ก็จะได้ช่วยเหลือเด็กแต่เนิ่นๆ เด็กจะได้มีปัญหาน้อยลงหรือหมดไป (ครูซ่อมเสริม)</p> <p>(4) รูปแบบนี้สามารถใช้ได้ทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติได้ (ผู้บริหารโรงเรียน)</p> <p>(5) ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเมื่อสามารถแก้ไขแล้วได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็สมควรให้มีการเผยแพร่ต่อไป (ครูอื่น)</p>							

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า บุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบ ทุกฝ่ายมีความเห็นว่า รูปแบบนี้ช่วยพัฒนาทั้งเด็กพิการ ครู และเด็กปกติในระดับมากที่สุด จากสากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) มีความพอใจในรูปแบบในระดับ มากถึงมากที่สุดจากสากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) และเห็นด้วยใน ระดับมากถึงมากที่สุดจากสากล 5 ระดับ (น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด) ว่าควรมี การเผยแพร่รูปแบบนี้ให้แก่ครูชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนอื่น

ตอนที่ 5 ผลการประเมินรูปแบบ เอกสารรูปแบบ และเครื่องมือของรูปแบบฉบับปรับปรุง

ผลการประเมินรูปแบบ เอกสารรูปแบบ และเครื่องมือของรูปแบบ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินสาระสำคัญของรูปแบบในเอกสารแม่บท ด้านการนำไปใช้

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินสาระสำคัญของรูปแบบในเอกสารแม่บทในด้านการนำไปใช้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินรูปแบบในเอกสารแม่บท ในด้านการนำไปใช้
ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน

เอกสารรูปแบบ	สอดคล้องกับสภาพการทำงานปกติ		ปฏิบัติตามได้ง่าย		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ผลดีขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ผลดีขึ้น		ช่วยลดภาระในการวางแผนและเตรียมการสอนเด็กพิการ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
เอกสารแม่บท														
1. ความเป็นมา	4.33	0.47	4.25	0.43	4.25	0.43	4.00	0.71	4.25	0.43	4.25	0.43	4.75	0.43
2. ความหมาย	4.33	0.47	4.20	0.40	4.50	0.50	4.20	0.75	3.83	0.69	3.83	0.69	4.20	0.40
3. จุดมุ่งหมาย	4.33	0.75	4.00	0.63	4.17	0.37	4.00	0.82	4.00	0.82	3.83	0.69	4.20	0.40
4. ความเชื่อ พื้นฐาน.....	4.67	0.47	4.50	0.50	4.50	0.50	4.25	0.43	4.75	0.43	4.25	0.43	4.20	0.40
5. หลักการในการ พัฒนารูปแบบฯ..	4.50	0.50	3.83	0.69	3.83	0.69	4.33	0.75	4.00	0.89	4.40	0.80	4.00	0.82
6. แนวคิดพื้นฐาน	4.17	0.37	3.83	0.69	4.20	0.40	4.17	0.37	4.00	0.00	4.00	0.58	4.20	0.40
7. หลักการจัด การเรียนการสอน	4.50	0.50	3.83	0.69	4.20	0.75	4.33	0.75	4.00	0.63	4.17	0.69	4.20	0.40
8. ปัจจัย ภายนอก.....	4.50	0.50	4.00	0.82	4.17	0.69	4.33	0.75	4.60	0.49	4.60	0.49	4.25	0.43
9. ปัจจัยภายใน	4.50	0.50	4.17	0.69	4.33	0.75	4.33	0.75	4.40	0.49	4.40	0.49	4.60	0.49
10. กระบวนการ	4.67	0.47	4.00	0.00	4.33	0.47	4.33	0.47	4.67	0.47	4.50	0.50	4.67	0.47
- ชั้นที่ 1	4.50	0.50	4.50	0.76	4.67	0.47	4.50	0.50	4.60	0.49	4.40	0.49	4.50	0.50
- ชั้นที่ 2	4.33	0.47	4.17	0.69	4.33	0.47	4.50	0.50	4.20	0.40	4.40	0.49	4.67	0.47
- ชั้นที่ 3	4.33	0.47	4.17	0.69	4.33	0.47	4.33	0.47	4.40	0.49	4.60	0.49	4.67	0.47
- ชั้นที่ 4	4.33	0.47	4.33	0.75	4.33	0.47	4.33	0.47	4.40	0.49	4.60	0.49	4.67	0.47
- ชั้นที่ 5	4.50	0.50	4.33	0.75	4.50	0.50	4.50	0.50	4.60	0.49	4.60	0.49	4.67	0.47
ภาพรวมของรูปแบบในเอกสารแม่บท ด้านการนำไปใช้	4.67	0.47	4.17	0.69	4.33	0.75	4.33	0.75	4.33	0.47	4.33	0.47	4.67	0.47

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบใน เอกสารแม่บทว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสม ด้านการนำไปใช้ ในระดับมากทุกประเด็น คือ คะแนนระหว่าง 4.00 และ 4.40 โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.40 และ 0.94

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นที่ได้คะแนนต่ำกว่า 4.00 มากกว่า 1 หัวข้อ คือ ประเด็น "การปฏิบัติตามได้ง่าย" และ "การช่วยให้สอนเด็กปกติได้ผลดีขึ้น" คือได้ คะแนนระหว่าง 3.80 และ 3.83

เมื่อพิจารณารายหัวข้อ พบว่า หัวข้อที่ได้คะแนนต่ำกว่า 4.00 มากกว่า 1 ประเด็น คือ หัวข้อ "ความหมายและขอบเขต" และ "ความเชื่อพื้นฐาน"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการประเมินสาระสำคัญของรูปแบบในเอกสารแม่บท ด้านเนื้อหา

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินสาระสำคัญของรูปแบบในเอกสารแม่บทในด้านเนื้อหา ดัง
แสดงไว้ในตารางที่ 5 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินรูปแบบในเอกสารแม่บท
ในด้านเนื้อหา ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน

เอกสารรูปแบบ	ช่วยให้รู้ว่า จะสอนอะไร เด็กพิการ		ช่วยให้รู้ว่า จะสอนเด็ก พิการได้ อย่างไร		ช่วยให้รู้ว่า สอนเด็กปกติ และเด็กพิการ ไปด้วยกัน อย่างไรบ้าง		ความรู้ที่ ให้ เพียงพอ		ความรู้ที่ ให้ ครอบคลุมทุก ประเด็นที่ จำเป็นในการ สอนเด็กพิการ เรียนร่วม		เนื้อหา สอดคล้องกับ เนื้อหาใน เอกสาร แม่บท	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
เอกสารแม่บท												
1. ความเป็นมา	4.40	0.49	4.40	0.49	3.80	0.40	4.17	0.69	4.00	0.71	4.33	0.94
2. ความหมาย	4.40	0.49	4.20	0.75	3.80	0.75	4.00	0.82	3.75	0.83	4.00	0.82
3. จุดมุ่งหมาย	4.20	0.40	4.20	0.40	3.80	0.40	4.33	0.75	4.25	0.83	4.33	0.94
4. ความเชื่อ พื้นฐาน.....	4.60	0.49	4.40	0.49	3.80	0.40	4.33	0.75	4.25	0.83	4.00	0.82
5. หลักการในการ พัฒนารูปแบบฯ..	4.40	0.49	4.60	0.49	4.20	0.40	4.33	0.47	4.25	0.43	4.67	0.47
6. แนวคิดพื้นฐาน	4.40	0.49	4.40	0.49	4.20	0.40	4.17	0.90	4.00	0.63	4.25	0.43
7. หลักการจัด การเรียนการสอน	4.40	0.49	4.50	0.50	4.33	0.47	4.17	0.69	4.17	0.69	4.50	0.50
8. ปัจจัย ภายนอก.....	4.40	0.80	4.33	0.75	4.17	0.69	4.33	0.94	4.33	0.94	4.00	0.71
9. ปัจจัยภายใน	4.40	0.80	4.50	0.50	4.17	0.69	4.17	0.90	4.17	0.90	4.00	0.71
10. กระบวนการ	4.40	0.80	4.33	0.75	4.33	0.75	4.33	0.75	4.17	0.90	4.25	0.83
- ชั้นที่ 1	4.17	0.90	4.50	0.50	4.00	0.82	4.33	0.94	4.33	0.94	4.00	0.71
- ชั้นที่ 2	4.33	0.75	4.50	0.50	4.17	0.90	4.33	0.94	4.33	0.94	4.25	0.83
- ชั้นที่ 3	4.33	0.75	4.33	0.75	4.00	0.82	4.33	0.94	4.17	0.90	4.25	0.83
- ชั้นที่ 4	4.33	0.75	4.50	0.50	4.17	0.90	4.16	0.90	4.33	0.94	4.00	0.71
- ชั้นที่ 5	4.00	0.58	4.33	0.75	4.00	0.82	4.33	0.94	4.33	0.94	4.00	0.71
ภาพรวมของรูปแบบ ด้านเนื้อหา	4.33	0.47	4.50	0.50	3.86	0.64	4.17	0.90	4.17	0.90	4.50	0.50

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินภาพรวมของรูปแบบ ในเอกสารแม่บทว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสม ด้านเนื้อหา ในระดับมากแทบทุกประเด็น คือ ได้คะแนนระหว่าง 4.17 และ 4.50 ยกเว้นประเด็นเดียว คือ ประเด็น "การช่วยให้รัฐวิสาหกิจสอนเด็กปกติและเด็กพิการไปด้วยกันอย่างราบรื่น" คือได้คะแนน 3.86 ทั้งนี้โดยที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.47 และ 0.90

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นที่ได้คะแนนต่ำกว่า 4.00 มากกว่า 1 หัวข้อ คือ ประเด็น "การช่วยให้รัฐวิสาหกิจสอนเด็กปกติและเด็กพิการไปด้วยกันอย่างราบรื่น" คือ ได้คะแนน 3.80 ใน 4 หัวข้อ คือ "ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ" "ความหมายและขอบเขต" "จุดมุ่งหมาย" และ "ความเชื่อพื้นฐาน"

เมื่อพิจารณารายหัวข้อ พบว่า หัวข้อที่ได้คะแนนต่ำกว่า 4.00 มากกว่า 1 ประเด็น คือ หัวข้อ "ความหมายและขอบเขต"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลการประเมินเอกสารแม่บท ด้านการนำเสนอ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินเอกสารแม่บท ในด้านการนำเสนอ ดังแสดงไว้ใน

ตารางที่ 6 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินเอกสารแม่บท
ในด้านการนำเสนอ ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน

เอกสารรูปแบบ	การจัดรูปเล่ม				สำนวนภาษา				การลำดับเนื้อหาเป็นระบบ	
	นำอ่าน		อ่านเข้าใจได้ง่าย		สื่อความชัดเจนไม่คลุมเครือ		ภาษาอ่านเข้าใจง่าย		ไม่สับสน มีความต่อเนื่อง	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
เอกสารแม่บท										
1. ความเป็นมา	4.60	0.49	4.33	0.47	4.00	0.63	4.17	0.37	4.33	0.47
2. ความหมาย	4.40	0.49	4.00	0.58	3.60	0.49	4.00	0.00	4.33	0.47
3. จุดมุ่งหมาย	4.60	0.49	4.33	0.47	4.40	0.49	4.17	0.37	4.33	0.47
4. ความเชื่อพื้นฐาน.....	4.60	0.49	4.33	0.47	4.20	0.40	4.17	0.37	4.33	0.47
5. หลักการในการพัฒนารูปแบบฯ..	4.60	0.49	4.33	0.47	4.00	0.63	4.33	0.47	4.33	0.47
6. แนวคิดพื้นฐาน	4.17	0.69	4.00	0.63	3.80	0.40	3.80	0.40	4.60	0.49
7. หลักการจัดการเรียนการสอน	4.40	0.49	4.67	0.47	4.60	0.49	4.33	0.75	4.33	0.75
8. ปัจจัยภายนอก.....	4.40	0.49	4.17	0.69	4.40	0.49	4.17	0.69	4.33	0.75
9. ปัจจัยภายใน	4.40	0.49	4.33	0.75	4.20	0.40	4.00	0.58	4.17	0.69
10. กระบวนการ	4.60	0.49	4.16	0.69	4.40	0.49	4.17	0.69	4.00	0.58
- ชั้นที่ 1	4.20	0.75	4.33	0.47	4.60	0.49	4.33	0.47	4.33	0.47
- ชั้นที่ 2	4.60	0.49	4.50	0.50	4.40	0.49	4.33	0.47	4.33	0.47
- ชั้นที่ 3	4.80	0.40	4.50	0.50	4.40	0.49	4.33	0.47	4.50	0.50
- ชั้นที่ 4	4.80	0.40	4.50	0.50	4.40	0.49	4.50	0.50	4.50	0.50
- ชั้นที่ 5	4.80	0.40	4.50	0.50	4.40	0.49	4.33	0.47	4.50	0.50
ภาพรวมของรูปแบบ										
ด้านการนำเสนอ	4.50	0.50	4.00	0.00	4.20	0.40	4.17	0.37	4.33	0.47

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเอกสาร
แม่บท ด้านการนำเสนอว่า มีความถูกต้องและเหมาะสมในระดับมาก กล่าวคือ ได้คะแนนระหว่าง
4.00 และ 4.50 โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.00 และ 0.71

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นและแต่ละหัวข้อ พบว่า หัวข้อที่ได้คะแนนต่ำกว่า 4.00
มากกว่า 2 ประเด็น ได้แก่ หัวข้อ "แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการ
ก่อนวัยเรียน" ในประเด็น "การสื่อความหมายชัดเจนไม่คลุมเครือ" และ "ภาษาอ่านเข้าใจง่าย"
คือ ได้คะแนน 3.80 ทั้งสองประเด็น

และเมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละประเด็น พบว่า มีเพียงประเด็นเดียวที่ได้
คะแนนต่ำกว่า 4.00 คือ ประเด็น "ช่วยให้ครูผู้สอนเด็กปกติและเด็กพิการไปด้วยกันอย่าง
ราบรื่น" ได้คะแนน 3.86

กล่าวโดยสรุป ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบในด้านการนำไปใช้ และด้านเนื้อหา
รวมทั้งการนำเสนอในเอกสารแม่บทว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิและครูชั้นเด็กเล็กประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ ด้านการนำไปใช้ ด้านเนื้อหา และด้านการนำเสนอ สรุปได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ ความสัมพันธ์ของคะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินภาพรวมของผู้มีการใช้รูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและโดยครูชั้นเด็กเล็ก

ผู้ประเมิน	การนำไปใช้													
	สอดคล้องกับสภาพการทำงานปกติ		ปฏิบัติตามได้ง่าย		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ผลดีขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ผลดีขึ้น		ช่วยลดภาระในการวางแผนและเตรียมการสอนเด็กพิการ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ	4.17	0.69	4.00	0.63	4.00	0.63	4.00	0.63	4.20	0.40	4.20	0.40	4.20	0.40
	4.19	0.65	4.04	0.67	4.07	0.89	4.08	0.83	3.98	0.83	3.94	0.84	4.13	0.86
ผู้ประเมิน	เนื้อหา													
	ช่วยให้รู้ว่า จะสอนอะไรเด็กพิการ		ช่วยให้รู้ว่า จะสอนเด็กพิการได้อย่างไร		ช่วยให้รู้ว่า สอนเด็กปกติ และเด็กพิการไปด้วยกันอย่างไร		ความรู้ที่เพียงพอ		ความรู้ที่ครอบคลุมทุกประเด็นที่จำเป็นในการสอนเด็กพิการ		ความรู้ที่ครอบคลุมทุกประเด็นที่จำเป็นในการสอนเด็กพิการ		เนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหาในเอกสารแม่บท	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ	4.25	0.43	4.00	0.71	4.00	0.71	4.00	0.71	3.75	0.83	4.25	0.83		
	4.28	0.77	4.06	0.66	4.06	0.76	4.17	0.67	4.06	0.76				
ผู้ประเมิน	การนำเสนอ													
	การจัดรูปแบบ				ภาพประกอบ				สำนวนภาษา				การลำดับเนื้อหาเป็นระบบไม่สับสน มีความต่อเนื่อง	
	นำอ่าน		อ่านเข้าใจได้ง่าย		ช่วยให้คนนำอ่านมากขึ้น		ช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น		สื่อความชัดเจนไม่คลุมเครือ		ภาษาอ่านเข้าใจง่าย			
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ผู้ทรงคุณวุฒิ	3.67	0.47	4.00	0.71	3.67	0.90	3.67	0.90	3.67	0.47	3.75	0.43	4.00	0.71
	4.17	0.42	4.20	0.49	4.19	0.48	4.20	0.45	4.21	0.51	4.30	0.50	4.28	0.49

จากตารางที่ 7 ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวมของคู่มือการใช้รูปแบบด้านการนำไปใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 4.00-4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.40-0.69 ส่วนค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็กมีค่าระหว่าง 3.98-4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.65-0.89

ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวม ของคู่มือการใช้รูปแบบ ด้านเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 3.75-4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.43-0.83 ส่วนค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็กมีค่าระหว่าง 4.06-4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.66-0.77

ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวม ของคู่มือการใช้รูปแบบ ด้านการนำเสนอ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 3.67-4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.43-0.90 ส่วนค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินของครูชั้นเด็กเล็ก มีค่าระหว่าง 4.17-4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.42-0.51

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผลการประเมินเครื่องมือของรูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิและครูชั้นเด็กเล็กประเมินเครื่องมือของรูปแบบ ด้านการนำไปใช้
ด้านเนื้อหา และด้านการนำเสนอ สรุปได้ดังนี้

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินภาพรวมของเครื่องมือของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและโดยครูชั้นเด็กเล็ก

ผู้ประเมิน	การนำไปใช้													
	สอดคล้องกับสภาพการทำงานปกติ		ปฏิบัติตามได้ง่าย		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ผลดีขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ผลดีขึ้น		ช่วยลดภาระในการวางแผนและเตรียมการสอนเด็กพิการ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	4.25	0.83	4.00	0.71	4.50	0.50	4.50	0.50	4.50	0.50	4.50	0.50	4.25	0.43
	4.44	0.70	4.28	0.83	4.44	0.73	4.56	0.73	4.25	0.93	4.11	0.96	4.50	0.73
ผู้ประเมิน	เนื้อหา													
	ช่วยให้รู้ว่า จะสอนอะไร เด็กพิการ		ช่วยให้รู้ว่า จะสอนเด็ก พิการได้ อย่างไร		ช่วยให้รู้วิธี สอนเด็กปกติ และเด็กพิการ ไปด้วยกัน อย่างไร		ความรู้ที่ให้ เพียงพอ		ความรู้ที่ให้ ครบคลุมทุก ประเด็นที่ จำเป็นในการ สอนเด็กพิการ เรียนรวม		เนื้อหา สอดคล้องกับ เนื้อหาใน เอกสาร แม่บท			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	4.40	0.49	4.30	0.46	4.30	0.46	4.50	0.50	4.30	0.46	4.60	0.49		
	4.24	0.90	4.22	0.88	3.94	0.94	4.06	0.64	4.17	0.62				
ผู้ประเมิน	การนำเสนอ													
	การจัดรูปแบบ				สำนวนภาษา				การลำดับ เนื้อหาเป็น ระบบ ไม่สับสน มีความต่อเนื่อง					
	หน้าอ่าน		อ่านเข้าใจได้ง่าย		สื่อความชัดเจนไม่คลุมเครือ		ภาษาอ่านเข้าใจง่าย							
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	4.13	0.78	4.10	0.70	4.13	0.78	4.10	0.70	4.00	0.63				
	4.28	0.75	4.28	0.75	4.33	0.59	4.33	0.59	4.39	0.50				

จากตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวมของเครื่องมือ
ของรูปแบบด้านการนำไปใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 4.00 - 4.50 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.43-0.83 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินโดยครูชั้นเด็ก
เล็กมีค่าระหว่าง 4.11-4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.70-0.96

ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวมของเครื่องมือของรูปแบบ ด้าน
เนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 4.30-4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง
0.46-0.50 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็ก มีค่าระหว่าง
3.94-4.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.62-0.94

ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวมของเครื่องมือของรูปแบบ ด้าน
การนำเสนอโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 4.00-4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง
0.63-0.78 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็ก มีค่าระหว่าง
4.28-4.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.50-0.75

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ผลการประเมินเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิและครูชั้นเด็กเล็กประเมินเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ ด้านการ
นำไปใช้ ด้านเนื้อหา และด้านการนำเสนอ สรุปได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินภาพรวมของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและโดยครูชั้นเด็กเล็ก

ผู้ประเมิน	การนำไปใช้													
	สอดคล้องกับสภาพการทำงานปกติ		ปฏิบัติตามได้ง่าย		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กพิการได้ผลดีขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ง่ายขึ้น		ช่วยให้สอนเด็กปกติได้ผลดีขึ้น		ช่วยลดภาระในการวางแผนและเตรียมการสอนเด็กพิการ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	4.33	0.94	4.00	0.82	4.20	0.40	4.20	0.40	4.25	0.43	4.25	0.43	4.40	0.49
	4.41	0.62	4.30	0.63	4.67	0.57	4.67	0.57	4.45	0.73	4.41	0.75	4.52	0.71
ผู้ประเมิน	เนื้อหา													
	ช่วยให้รู้ว่า จะสอนอะไร เด็กพิการ		ช่วยให้รู้ว่า จะสอนเด็ก พิการได้ อย่างไร		ช่วยให้รู้ว่า สอนเด็กปกติ และเด็กพิการ ไปด้วยกัน อย่างไร		ความรู้ที่ เพียงพอ		ความรู้ที่ ครบคลุมทุก ประเด็นที่ จำเป็นในการ สอนเด็กพิการ เร็วพร้อม		ความรู้ที่ ให้		เนื้อหา สอดคล้องกับ เนื้อหาใน เอกสาร แม่บท	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	4.25	0.43	4.25	0.43	4.25	0.43	4.20	0.40	4.00	0.00	4.20	0.40		
	4.49	0.59	4.47	0.59	4.47	0.66	4.42	0.58	4.40	0.62				
ผู้ประเมิน	การนำเสนอ													
	การจัดรูปแบบ				ภาพประกอบ				สำนวนภาษา				การลำดับ เนื้อหาเป็น ระบบ	
	นำอ่าน		อ่านเข้าใจ ได้ง่าย		ช่วยให้ดู นำอ่าน มากขึ้น		ช่วยให้ เข้าใจเรื่อง ได้ดีขึ้น		สื่อความ ชัดเจนไม่ คลุมเครือ		ภาษาอ่าน เข้าใจง่าย		ไม่สับสน มี ความต่อเนื่อง	
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูชั้นเด็กเล็ก	3.67	0.47	3.75	0.83	3.33	0.47	3.67	0.94	4.00	0.82	3.50	0.50	3.75	0.83
	4.20	0.62	4.28	0.58	4.27	0.62	4.26	0.61	4.24	0.64	4.20	0.65	4.30	0.66

จากตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวมของ เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ ด้านการนำไปใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าระหว่าง 4.00-4.40 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.40-0.94 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็กมีค่าระหว่าง 4.30-4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.57-0.75

ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวม ของ เอกสารประกอบการใช้รูปแบบด้านเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 4.00-4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 0.00-0.43 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมิน โดยครูชั้นเด็กเล็ก มีค่าระหว่าง 4.40-4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.58-0.66

ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินภาพรวม ของ เอกสารประกอบการใช้รูปแบบด้านการนำเสนอโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีค่าระหว่าง 3.33-4.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 0.47-0.94 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินโดยครูชั้นเด็กเล็ก มีค่าระหว่าง 4.20-4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.58-0.66

สรุปได้ว่า เอกสารแม่บท คู่มือการใช้รูปแบบ เครื่องมือของรูปแบบและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ มีความเหมาะสมทั้งด้านการนำไปใช้ เนื้อหา และการนำเสนอ ในระดับค่อนข้างมาก โดยที่ทุกประเด็นของทุกด้านได้คะแนนภาพรวมหรือคะแนนเฉลี่ยการประเมิน ตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.00 และ 1.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 รูปแบบ เอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบฉบับสมบูรณ์

เอกสารรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบ ที่ได้ผ่านกระบวนการพัฒนา จนเป็นฉบับสมบูรณ์ สรุปได้ดังนี้

1) รูปแบบที่พัฒนาประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ จุดมุ่งหมาย ความหมายและขอบเขต ความเชื่อพื้นฐาน หลักการในการพัฒนา รูปแบบ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน หลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และกระบวนการ

2) รูปแบบมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

(1) กระบวนการและเครื่องมือของรูปแบบ มีลักษณะบูรณาการเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็กปกติ ให้มีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่แยกออกเป็นงานการสอนเด็กปกติและงานการสอนเด็กพิการ

(2) กระบวนการของรูปแบบมีโครงสร้างที่ชัดเจน (Structured) มีลักษณะเป็นการสั่งความ (Prescriptive) และมีการจัดทำเครื่องมือของรูปแบบที่มีลักษณะสำเร็จรูปสามารถใช้ได้ทันที (Instant) ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้ใช้รูปแบบสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย โดยไม่ต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็น (Prerequisite) มากกว่าการเป็นครูชั้นเด็กเล็กทั่วไป

(3) รูปแบบมีลักษณะยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มีพื้นฐานความรู้ ความต้องการ และความสนใจต่างกันได้ถึง 3 ระดับ คือ ครูชั้นเด็กเล็กทั่วไป ครูชั้นเด็กเล็กที่มีความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการก่อนวัยเรียน และนักวิชาการ นักการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ โดยได้จัดทำเอกสารต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของบุคคลทั้งสามกลุ่ม

3) เอกสารรูปแบบ และเครื่องมือของรูปแบบ ประกอบด้วยเอกสารแม่บทฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1 เล่ม เอกสารแม่บทฉบับสรุป จำนวน 1 เล่ม คู่มือการใช้รูปแบบ จำนวน 6 เล่ม เครื่องมือของรูปแบบ จำนวน 2 ชุด คือ สมุดบันทึกพัฒนาการของเด็กพิการ และแบบฟอร์มบันทึกการสอนแบบเรียนร่วมในชั้นเด็กเล็ก และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ จำนวน 15 เล่ม เอกสารและเครื่องมือที่ผลิตขึ้นเหล่านี้ ใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะแตกต่างกัน โดยแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับพื้นฐาน ประกอบด้วยเอกสารแม่บทฉบับสรุป จำนวน 1 เล่ม คู่มือการใช้รูปแบบ จำนวน 6 เล่ม และเครื่องมือของรูปแบบจำนวน 2 เล่ม กลุ่มเป้าหมายของเอกสารระดับพื้นฐาน คือ ครูประจำชั้นเด็กเล็กทั่วไปที่ใช้รูปแบบ ทั้งนี้โดยคาดหวังว่าครูผู้ใช้รูปแบบทุกคนจะต้องศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการใช้รูปแบบ เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้รูปแบบบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ระดับก้าวหน้า ประกอบด้วย เอกสารรูปแบบในระดับพื้นฐาน และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ จำนวน 15 เล่ม กลุ่มเป้าหมายของเอกสารระดับก้าวหน้า คือ ครูประจำชั้นเด็กเล็กที่มีความกระตือรือร้น มีความมุ่งหวังที่จะสอนเด็กพิการที่มาเรียนร่วมในชั้นเรียนของตนให้ได้ผลดีที่สุดเท่าที่กำลังความสามารถของตนจะทำได้ แต่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและแหล่งข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมในแง่มุมต่างๆ ครูเหล่านี้สามารถจะเลือกอ่านเอกสารประกอบการใช้รูปแบบเล่มใดเล่มหนึ่ง หรือมากกว่านั้น ตามความต้องการและความสนใจเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตน

ระดับวิชาการ ประกอบด้วย เอกสารรูปแบบระดับก้าวหน้า และเอกสารแม่บท จำนวน 1 เล่ม กลุ่มเป้าหมายของเอกสารระดับวิชาการ คือ ครูประจำชั้นเด็กเล็กเรียนร่วมที่มีพื้นฐานทางการศึกษาพิเศษพอสมควร และ/หรือ นักวิชาการ นักการศึกษาพิเศษ ที่มีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบอย่างละเอียด เอกสารแม่บทจะเป็นส่วนที่รวบรวมสาระสำคัญทั้งหมดของรูปแบบไว้ครบถ้วน และเป็นพื้นฐานของการจัดทำเอกสารอื่น ๆ ของรูปแบบ

รายการเอกสารรูปแบบทั้งหมด มีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระดับ

เอกสารรูปแบบฯ

กลุ่มเป้าหมาย

พื้นฐาน

1. เอกสารแม่บทฉบับสรุป
2. คู่มือการใช้รูปแบบ
  - 2.1 แนะนำรูปแบบ
  - 2.2 รู้จักเด็กพิการ
  - 2.3 1-2 สัปดาห์แรกของการเรียนร่วม
  - 2.4 การวางแผนการสอนประจำภาค
  - 2.5 ทำงานประจำสัปดาห์
  - 2.6 การประเมินผลประจำภาค
3. เครื่องมือของรูปแบบ
  - 3.1 สมุดประวัติของเด็กพิการ
  - 3.2 บันทึกการสอนแบบเรียนร่วมในชั้นเด็กเล็ก

ครูผู้รู้รูปแบบทั่วไปที่ต้องการ
ศึกษารูปแบบเท่าที่จำเป็นต่อ
การปฏิบัติหน้าที่

ก้าวหน้า

4. เอกสารประกอบการใช้รูปแบบฯ
  - 4.1 คู่มือชั้นอย่างไว้ให้รายวัน : เทคนิคการคุมชั้น
  - 4.2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กพิการกับเด็กปกติ
  - 4.3 การปรับเปลี่ยนอาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ และสื่อ
การเรียนการสอนเพื่อเด็กพิการ ตอนที่ 1 หลักและสิ่งเซป
แนะนำวิธีการ
  - 4.4 การปรับเปลี่ยนอาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ และสื่อ
การเรียนการสอนเพื่อเด็กพิการ ตอนที่ 2 ประมวลเอกสาร
ที่เกี่ยวข้อง
  - 4.5 แนวทางการจัดและตัวอย่างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ
ทางร่างกาย : ตอนที่ 1 การรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ;
การใช้กล้ามเนื้อข้อ; การทำกิจวัตรประจำวัน

ครูผู้รู้รูปแบบที่มีความ
กระตือรือร้นและต้องการ
ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัด
การเรียนการสอนแบบเรียน
ร่วมของตน

ระดับ

เอกสารรูปแบบฯ

กลุ่มเป้าหมาย

- 4.6 แนวทางการจัดและตัวอย่างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย : ตอนที่ 2 การเคลื่อนไหวเคลื่อนไหว
- 4.7 แนวทางการจัดและตัวอย่างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา
- 4.8 แนวทางการจัดและตัวอย่างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา
- 4.9 แนวทางการจัดและตัวอย่างกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม
- 4.10 การสอนให้เด็กพิการเรื้อรังรู้ท่อน้อย ตอนที่ 1 หลักและแนะนำวิธีการ
- 4.11 การสอนให้เด็กพิการเรื้อรังรู้ท่อน้อย ตอนที่ 2 ตัวอย่างการแบ่งทักษะที่ฝึกออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ
- 4.12 การสอนเด็กที่บกพร่องทางอารมณ์และสังคม
- 4.13 การประสานงานกับผู้ปกครอง นักวิชาชีพ และบุคคลต่าง ๆ
- 4.14 การปรับปรุงสภาพในการใช้รูปแบบ
- 4.15 แหล่งข้อมูลอ้างอิง

วิชาการ 5. เอกสารแม่บทฉบับสมบูรณ์

นักวิชาการ, นักการศึกษา

พิเศษ, ครูผู้ใช้รูปแบบที่มี

พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ

สาระสำคัญของรูปแบบ สรุปได้ดังนี้

ความหมายและขอบเขต

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน หมายถึง แผนแม่บทซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ให้แก่เด็กพิการก่อนวัยเรียนในชั้นเรียนสำหรับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้แก่ พัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางภาษาและการสื่อความหมาย และพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม ตามควรแก่ความสามารถและสภาพแวดล้อมที่เด็กผู้นั้นอยู่ รายละเอียดดังกล่าวจะประกอบด้วย ความสำคัญและความเป็นมาของรูปแบบ ความหมายและขอบเขต จุดมุ่งหมาย ความเชื่อพื้นฐาน หลักการในการพัฒนารูปแบบ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ หลักการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และกระบวนการที่แสดงถึงขั้นตอนต่างๆในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน

เด็กพิการก่อนวัยเรียน หมายถึง เด็กที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นเด็กอายุ 5 - 7 ปี
2. มีลักษณะความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้คือ
  - 2.1 มีความบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม
  - 2.2 มีความบกพร่องทางการเห็น
  - 2.3 มีความบกพร่องทางการได้ยินและ/หรือความบกพร่องทางการพูด
  - 2.4 มีความพิการทางร่างกายและบกพร่องทางสุขภาพ
  - 2.5 มีความบกพร่องทางสติปัญญา
  - 2.6 มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะทาง
  - 2.7 มีพัฒนาการด้านใดด้านหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งด้าน ถ้าช้ากว่า

พัฒนาการของเด็กทั่วไปจนถึงระดับผิดปกติ 3 ปี ซึ่งอาจตรวจสอบได้โดยใช้เครื่องมือคัดแยกหรือคัดกรองมาตรฐาน เช่น แบบทดสอบพัฒนาการเด็กของเดนเวอร์ (Denver Developmental Screening Test-DDST) แปลโดย พูลสุข สิริยาภรณ์ และคณะ (2532), คู่มือประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ของศูนย์สุขวิทยาจิต, เครื่องมือคัดแยกเด็กเป็นหมูน 1 (Developmental Indicators for the Assessment of Learning : Revised -

DIAL-R) แพลโตย สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยที่มีพัฒนาการด้านอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความบกพร่องของเด็กรู้ในระดับที่เทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าเด็กปกติอายุ 3 ปี

ความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง การที่ไม่สามารถเห็นสิ่งต่างๆได้ โดยอาจไม่เห็นเลขหรือเห็นบ้างแต่น้อยมาก และแม้มีการใช้วิธีการทางการแพทย์ เช่น ผ่าตัดหรือสวมแว่นตาแล้วก็ยังมีปัญหา จำเป็นต้องเรียนด้วยวิธีที่ไม่อาศัยการเห็นเป็นหลัก และ/หรือใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้

ความบกพร่องทางการได้ยิน และ/หรือความบกพร่องทางการพูด หมายถึง เด็กที่มีความพิการประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทั้งสองประเภทต่อไปนี้

ก. **ความบกพร่องทางการได้ยิน** หมายถึง ความบกพร่องทางการได้ยินในระดับที่ยังมีการได้ยินเหลืออยู่บ้าง ความบกพร่องดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาการเรียนรู้อยู่ด้วยวิธีการเรียนการสอนที่ใช้กับเด็กปกติ จำเป็นต้องได้รับการปรับการจัดการเรียนการสอนให้สนองความต้องการพิเศษของเด็ก เช่น มีการใช้ท่าทางและภาษามือในการสื่อสาร และมีการจัดให้เด็กฝึกฟัง ฝึกอ่านปากและท่าทาง และฝึกออกเสียงและพูด เป็นต้น

ข. **ความบกพร่องทางการพูด** หมายถึง การพูดที่ต่างจากการพูดของเด็กอื่นๆในวัยเดียวกัน จนกระทั่งเป็นที่สะดุดของผู้รอบกวนการสื่อความหมาย หรือทำให้เด็กมีพฤติกรรมปรับตัวผิดปกติหรือบกพร่องไป และมีผลเสียต่อการแสดงออกถึงความสามารถทางการศึกษาของเด็ก

ความพิการทางร่างกายและบกพร่องทางสุขภาพ หมายถึง การที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป และ/หรือเจ็บป่วยเรื้อรังและรุนแรง ทำให้สุขภาพอ่อนแอ และ/หรือมีความลำบากในการเคลื่อนไหวและการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งข้อจำกัดทางร่างกาย และ/หรือสุขภาพเหล่านี้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาล่าเรียน การเรียนรู้ จำเป็นต้องได้รับการปรับการจัดการเรียนการสอนให้สนองความต้องการพิเศษของเด็ก

ความพิการทางสติปัญญา หมายถึง การที่พัฒนาการทางสติปัญญาเจริญเติบโตไม่สมวัย ทำให้มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ มีสติปัญญาต่ำกว่าปกติ (IQ ประมาณ 35-70) และไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของตน

ความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะทาง หมายถึง การที่เด็กไม่มีลักษณะความพิการด้านใดด้านหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด แต่มีความบกพร่องดังต่อไปนี้

ก. การที่เด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ เกี่ยวกับกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถด้านต่างๆ แต่ไม่บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามระดับอายุและระดับความสามารถของตน

ข. การที่เด็กมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้กับความสามารถทางสติปัญญาในด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่าต่อไปนี้ ได้แก่ การคิด การแสดงออกทางการพูด ความเข้าใจในการฟัง การแสดงออกทางการเขียน ทักษะการอ่านพื้นฐาน การคำนวณทางคณิตศาสตร์ และ/หรือ การใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

ความบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม หมายถึง การมีลักษณะต่อไปนี้ประการใดประการหนึ่งหรือมากกว่า ในระดับสูงติดต่อกันเป็นเวลานาน

ก) การที่ไม่อาจจะเรียนรู้ได้ซึ่งไม่อาจอธิบายได้โดยปัจจัยทางสติปัญญา ทางระบบประสาทสัมผัส หรือ ทางสุขภาพ

ข) การที่ไม่อาจสร้างความสัมพันธ์ หรือคงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับวัยระหว่างตนเองกับเด็กอื่น และผู้ใหญ่

ค) ประเภทของพฤติกรรม หรือความรู้สึกที่ไม่เหมาะสมกับวัยในสถานการณ์ปกติ

ง) อารมณ์ที่ไม่มีความสุขหรือเศร้าซึม ซึ่งเด็กมีแนวโน้มที่จะเป็นจนเป็นปกติวิสัย

จ) แนวโน้มที่จะพัฒนาอาการทางร่างกาย หรือความหวาดกลัวที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

ส่วนบุคคล หรือปัญหาทางโรงเรียน

จุดมุ่งหมาย

หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ใช้รูปแบบปฏิบัติตามที่กำหนดให้ในรูปแบบแล้ว

ได้แก่

1. เพื่อพัฒนาเด็กพิการก่อนวัยเรียน ดังนี้

ก. ให้เด็กพิการเกิดความพร้อมในการเข้าเรียนร่วมระดับประถมศึกษา

ข. ให้เด็กพิการมีพัฒนาการในทุกๆด้าน ตามศักยภาพของตนเท่าที่สภาพแวดล้อมที่

เด็กพิการผู้นั้นอยู่จะเอื้ออำนวยให้

ค. ป้องกัน ลด และ/หรือ แก้ไขความพิการที่เด็กมีอยู่ และมีแนวโน้มที่จะมีใน

อนาคต

2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้ใช้รูปแบบ ให้สามารถจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมให้แก่เด็กพิการ โดยที่ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กปกติได้ด้วยดีเช่นเดิม

3. เพื่อส่งเสริมให้บุคคลแวดล้อมในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปกติและครูอื่น ๆ เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับเด็กพิการ เกิดความคุ้นเคยและปฏิบัติต่อเด็กพิการเช่นสมาชิกคนหนึ่ง

ในสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเชื่อพื้นฐาน

หมายถึง ความเชื่อที่เป็นพื้นฐานในการสร้างรูปแบบและเป็นความเชื่อที่ผู้ใช้รูปแบบทุกคนจำเป็นต้องยอมรับร่วมกันก่อนใช้รูปแบบ ได้แก่

1. เด็กพิการก่อนวัยเรียนมีขั้นตอนของพัฒนาการเช่นเดียวกับเด็กปกติ และมีศักยภาพที่จะเรียนรู้ และพัฒนาได้ เมื่อได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม ก็จะสามารถเติบโตขึ้นเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคมได้

2. เด็กพิการก่อนวัยเรียนมีสิทธิที่จะได้รับโอกาสในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีสิทธิที่จะได้รับบริการ ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพอย่างเหมาะสม

3. เด็กพิการก่อนวัยเรียนมีความต้องการพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กปกติและมีสิทธิที่จะได้ดำเนินชีวิตอย่างเด็กปกติและสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้โดยการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสอาศัยอยู่กับครอบครัว และเข้ามีส่วนร่วมในสังคมโดยเน้นการฝึกให้เด็กพึ่งตนเองให้มากที่สุด และไม่ต้องได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ ยกเว้นแต่ที่จำเป็นสำหรับสภาพของเด็กผู้นั้น หรือเพื่อการแก้ไขสภาพที่เด็กผู้นั้นจำเป็นต้องได้รับ

4. พฤติกรรมทั้งหลาย โดยเฉพาะความบกพร่องหรือความจำกัดทางพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เด็กพิการก่อนวัยเรียนแสดงออก เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับสภาพแวดล้อมของตน ไม่ใช่เป็นเพราะความพิการหรือความบกพร่องภายในตัวเด็กเพียงอย่างเดียว

5. สภาพความพิการบางอย่างไม่จำเป็นต้องถาวรเสมอไป รวมทั้งการเกิดหรือการแก้ไขความพิการให้หมดไปก็เป็นกระบวนการที่มักจะค่อยเป็นค่อยไป และต้องใช้เวลา

6. การค้นหาและให้ความช่วยเหลือแก่เด็กพิการอย่างเหมาะสม ตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม (0-7 ปี) จะช่วยป้องกันไม่ให้ความพิการนั้นเพิ่มมากขึ้น บรรเทาความรุนแรงของความพิการเดิม และ/หรือป้องกันการเกิดความพิการด้านอื่นที่อาจเกิดแทรกซ้อนขึ้นมา อันจะเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาของเด็กพิการนั้น ๆ ซึ่งผลจากการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้เด็กพิการสามารถพัฒนาไปตามขั้นตอนได้อย่างราบรื่นและสมวัยมากยิ่งขึ้น

7. ครูในโรงเรียนปกติและบุคคลในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครองเด็กพิการก่อนวัยเรียนมีบทบาทหน้าที่และความสามารถที่จะพัฒนาเด็กพิการก่อนวัยเรียน หากได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเหมาะสม

หลักการในการพัฒนารูปแบบ

หมายถึง มโนทัศน์ที่เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่

1. รูปแบบนี้จะต้องมุ่งเตรียมเด็กพิการก่อนวัยเรียน ให้มีความพร้อมในการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาควบคู่ไปกับการส่งเสริมพัฒนาการทุกๆ ด้านตามศักยภาพของเด็ก โดยจะละเลยส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้
2. รูปแบบนี้จะต้องพยายามให้เด็กพิการได้มีการใช้ชีวิตในโรงเรียนที่ใกล้เคียงกับการใช้ชีวิตของเด็กปกติที่มีระดับอายุ และ/หรือระดับพัฒนาการเดียวกันในชุมชนที่เด็กพิการผู้นั้นอยู่ ให้มากที่สุดเท่าที่จะไม่เกิดความเสียหายต่อทั้งเด็กพิการและเด็กปกติ รวมทั้งอยู่ในขอบเขตที่ผู้ใช้รูปแบบจะสามารถปฏิบัติได้จริงในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไทย
3. รูปแบบนี้ จะต้องมีควมยืดหยุ่นพอที่จะสอดคล้องกับความแตกต่างของเด็กพิการแต่ละคน แม้จะมีความพิการประเภทและระดับเดียวกัน
4. รูปแบบนี้จะต้องเน้นการส่งเสริมความสามารถและศักยภาพที่เด็กพิการมีอยู่เพื่อช่วยสนับสนุนในการใช้ชีวิตเหมือนเด็กอื่น มากกว่าจะเน้นที่ความบกพร่องหรือความพิการของเด็ก
5. รูปแบบนี้จะต้องเสนอแนะกระบวนการวิธีการทำงานที่เป็นระบบ มีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนช่วยให้ผู้ใช้รูปแบบซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบจะสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยตนเอง โดยที่รูปแบบจะต้องมีตัวอย่างเครื่องมือ แบบฟอร์มต่างๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอย่างการวางแผน แนวทางการวิเคราะห์และปรับหลักสูตร ตลอดจนตัวอย่างแผนการสอนและบันทึกการสอน เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ใช้รูปแบบซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่
6. รูปแบบนี้ จะต้องเอื้อต่อ การที่ครูผู้สอนเด็กพิการจะประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย
7. รูปแบบนี้จะต้องส่งเสริมการปรับเข้าหากันอย่างเหมาะสม ทั้งการปรับตัวของเด็กพิการเข้าสู่สภาพและบุคคลแวดล้อม และการปรับสภาพและบุคคลแวดล้อมเข้าหาเด็กพิการ มิใช่เป็นการปรับเพียงข้างใดข้างเดียว
8. รูปแบบนี้จะต้องเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้เกิดประโยชน์สูงสุด กล่าวคือ จะต้องใช้งบประมาณและกำลังคนเพิ่มให้น้อยที่สุด แต่ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการก่อนวัยเรียน

แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กพิการก่อนวัยเรียน เป็นสิ่งสำคัญและสมควรแยกออกมาให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถเข้าใจหลักการเหตุผลและแนวทางการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียนได้ดียิ่งขึ้น จึงได้สรุปแนวคิดดังกล่าวที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- แนวคิดการนำเด็กเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด (Normalization)
- แนวคิดการเรียนการสอนแบบรายบุคคล (Individualization)
- แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบไม่แยกประเภทตามความพิการ (Noncategorical Approach)
- แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นสิ่งที่ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (Functional Approach)
- แนวคิดการประสานงานกันระหว่างนักวิชาชีพจากหลาย ๆ สาขา (Multi-/Inter-Disciplinary Approach)
- แนวคิดทางพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approach)
- แนวคิดทางนิเวศวิทยา (Ecological Approach)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

หมายถึง มโนทัศน์ที่เป็นหลักการในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการใช้รูปแบบเรียนร่วมในชั้นเด็กเล็กให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้แก่

1. การช่วยเหลือเด็กพิการอย่างเป็นระบบ ในขอบเขตการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ โดย (ก) เน้นการปรับเปลี่ยน ความคาดหวังหรือจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม อาคารสถานที่ ชั้นเรียน และ/หรือ เครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อต่างๆ และ (ข) ซ่อมเสริมให้แก่เด็กพิการระหว่างกิจกรรมประจำวัน จะช่วยให้ครูผู้ใช้รูปแบบสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กพิการได้ตามความสามารถของทั้งครูและเด็ก ภายในบริบทที่ครูและเด็กนั้นอยู่ ทั้งนี้โดยไม่ต้องบกร่องในบทบาทหน้าที่ต่อเด็กปกติในชั้นเรียนของตน

2. การที่ครูผู้ใช้รูปแบบสอนเด็กพิการ โดย (ก) เน้นให้เด็กพิการได้มีประสบการณ์ใกล้เคียงกับเด็กปกติให้มากที่สุด (ข) พยายามจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กมีโอกาสทำกิจกรรมและกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองให้มากที่สุด (ค) ฝึกให้เด็กใช้ความสามารถด้านอื่นในการทำกิจกรรมและกิจวัตรประจำวัน เพื่อใช้แทนความบกพร่องของตน (ง) ฝึกให้เด็กใช้ความสามารถด้านอื่นที่เหลืออยู่ในความพิการของตน และ (จ) แบ่งทักษะที่เด็กฝึกได้ยากออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ แล้วให้ฝึกทีละขั้นโดยมีการช่วยเหลือ กระตุ้น เสริมแรง และค้ำยัน ผนวกความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม จะช่วยให้เด็กพิการสามารถมีพัฒนาการด้านต่างๆ ได้อย่างราบรื่นและสมวัย

3. การเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มกัน โดยเน้นให้เด็กทุกคนรู้บทบาทหน้าที่ของตนและมีกิจกรรมทำตลอดเวลา จะช่วยให้ครูผู้ใช้รูปแบบสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือเด็กพิการได้ดีขึ้น

ปัจจัยภายนอก

หมายถึง เภพที่เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกรูปแบบ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการใช้รูปแบบ

ปัจจัยภายนอก ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการก่อนวัยเรียน ได้แก่

1. ระบบการจัดการศึกษาโดยภาพรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในโรงเรียนและโปรแกรมการศึกษาแบบเรียนร่วมนั้น ๆ
2. ระบบสังคมในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของเด็กในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมนั้น ๆ อยู่
3. ระบบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการให้บริการทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

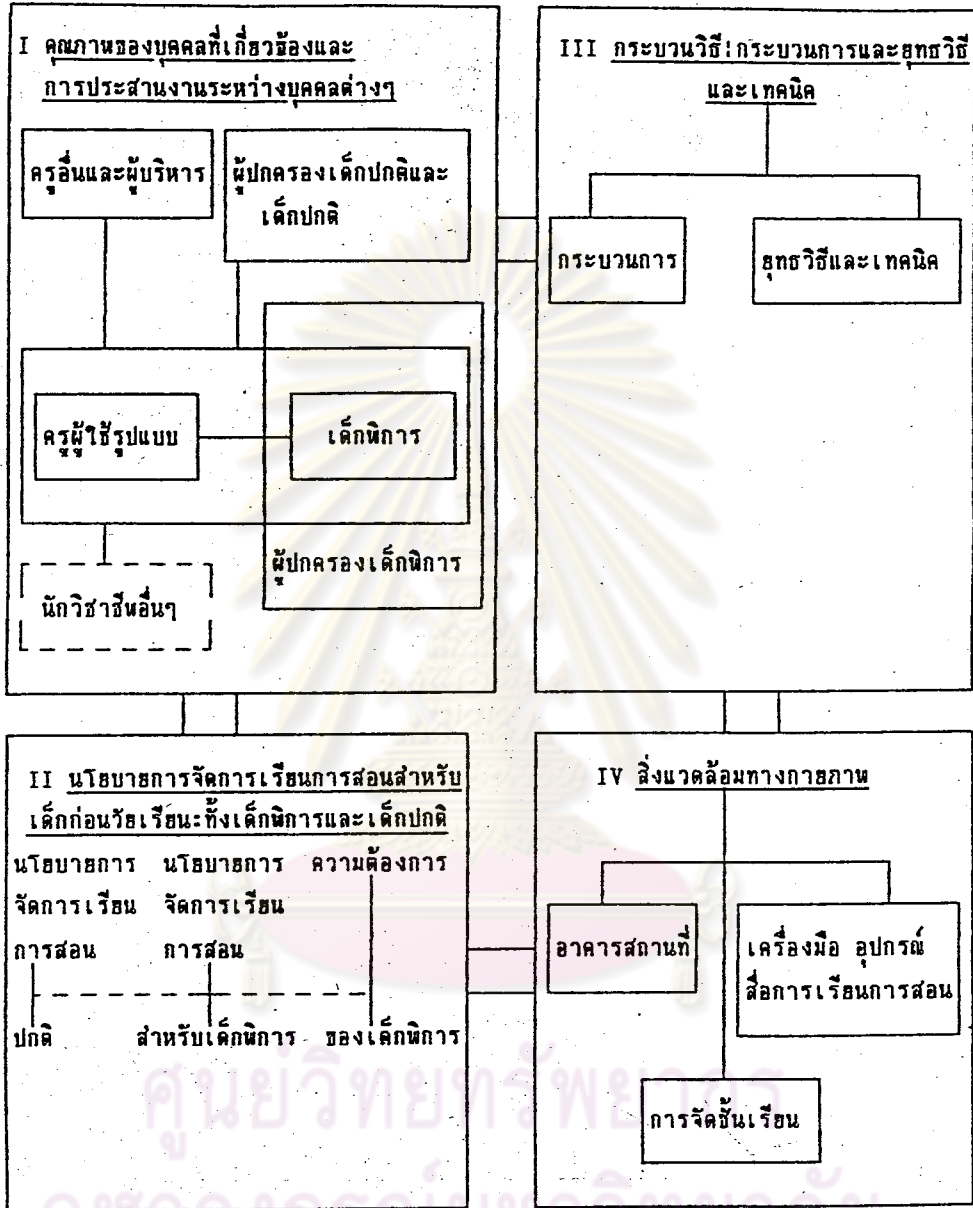
9. ปัจจัยภายใน

หมายถึง ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของรูปแบบ กล่าวคือ เป็นปัจจัยที่ผู้ใช้รูปแบบจะต้องคำนึงถึงและจัดการอย่างเหมาะสม รูปแบบจึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้แก่

1. คุณภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องและการประสานงานระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง
: ผู้ให้บริการโดยตรง ผู้รับบริการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. นโยบายการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน : ทั้งเด็กพิการและเด็กปกติ
3. กระบวนการวิธีการเรียนการสอน : กระบวนการ และยุทธวิธี เทคนิค
4. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ : อาคารสถานที่ การจัดชั้นเรียน และเครื่องมืออุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งสี่ได้แสดงไว้ในแผนภูมิข้างล่างนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิ องค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของรูปแบบ

10. กระบวนการ

หมายถึง วิธีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมในชั้นเล็กเล็ก เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

วันที่ 1 การดำเนินการในระลอกของการเรียนร่วม ประกอบด้วย

- การสร้างความเป็นมิตรระหว่างเด็กพิการกับเด็กปกติ
- การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน
- การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กพิการ
- การฝึกเด็กปกติให้รับบทประจำวันของตน

และ

วันที่ 2 การวางแผนการสอนประจำภาค ได้แก่

- 2.1 การเลือกทักษะที่จะให้เด็กฝึกภายใน 1 ภาคเรียน
- 2.2 การวางแผนซ่อมเสริมประจำวัน (และการให้บริการเสริม (ถ้ามี))
- 2.3 การจัด และ/หรือ ปรับเปลี่ยน อาคารสถานที่ ชั้นเรียน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

วันที่ 3 การสอนประจำสัปดาห์

- 3.1 การเขียนบันทึกการสอนประจำสัปดาห์
- 3.2 การเตรียมสื่อ
- 3.3 การลงมือสอนและซ่อมเสริมตามที่วางแผนไว้
- 3.4 การประเมินผลการเรียนการสอนประจำสัปดาห์
- 3.5 การประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

วันที่ 4 การประเมินผลประจำภาค

- 4.1 การประเมินผลปลายภาค
- 4.2 การดำเนินการปลายปีการศึกษา
  - 4.2.1 การสรุปความก้าวหน้าของเด็กพิการ
  - 4.2.2 การตัดสินใจเรื่องการเลื่อนชั้นของเด็กพิการ

วันที่ 5 การประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบ และวางแผนการแก้ไขปรับปรุงสำหรับปีการศึกษาต่อไป(ถ้าเป็นไปได้)